

שנה י"ב גליון תקמ"ג **בשלח** י"ב שבט תשס"ח

תוכן העניינים

לקח טוב.....עמוד ג'
דבש תמרים.....עמוד ה'
בשפתי צדיקים.....עמוד ו'
פרפראות לחכמה.....עמוד ט'
ודרשת וחקרת.....עמוד י"א
פניני תורה.....עמוד י"ג
חוקים להורותם.....עמוד ט"ו
הילולא דצדיקא.....עמוד י"ז
דבר בעתו.....עמוד י"ט
תקופת בית שני.....עמוד כ"א
משולחן מלכים.....עמוד כ"ד

ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים

צייר נפלא ואומן במלאכתו פתח לו חנות גדול במרכז העיר בין שאון האנשים ומדי יום ביומו ה' מראה להעוברים ושבים את פרי עטו מצוירי הנפלאים מרהיבי עין כדי שכולם יראו את יופי ציוריו ואת אומנותו הנפלאה.

ביום אחד העמיד הצייר צורת סוס יפה מאוד שה' נראה ממש כסוס אמיתי, הצייר התחבא מאחורי הסוס כדי לראות ולשמוע את תגובתם והוות דעתם של האנשים, אך לדאבון לבו נכח לדעת שאנשים עוברים ושבים אין איש שם על לב להסתכל על ציורו הנפלאה,

משפקעה סבלנותו יצא ממחבואו ועצר אחד ושאלו: איך אינך מתפעל מן הציור היפה, ענה לו האיש: אכן הציור שעשית הוא כלילת יופי וכל רואיה יאמר שזה סוס אמיתי ולכן לא מתפעלים ממנו, כי כמה סוסא איכא בשוקא, שאל לו הצייר: ואלא מה עלי לעשות, ענה הלה: עצתי הוא שתחתוך את הצורה לעיני כולם ותשים זה שלא לצד זה, ודבר זה יעורר תמיהה גדולה בין ההמון בראותם חצי סוס עומד ברחובות קריה, ואז יכירו וידעו כולם את יופי ואיכות הציור.

עפ"י משל זה מבואר בספה"ק ענין קריאת ים סוף שעשה הקב"ה נס ופלא שקרע לנו את הים ועברו ישראל בתוכו בחרבה, ובאמת כאשר יתבונן האדם על הנסים שהקב"ה עושה לנו מדי יום ביומו כאשר רוקע הארץ על המים, לא יתפעל כ"כ כי נדמה לו שעולם כמנהגו נוהג ואין שום נס בדבר זה שהאדם מתהלך לו על האדמה כיון שכך אמנם צריך להיות שתהיה קרקע שניתן ללכת עליה, ואין איש שם על לב לעיוון נפלאותיו של בורא עולם על נסיד שבכל יום עמנו.

אכן כאשר ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים או אז חמה ראו כן תמהו איך זה שהים יוכל להקרע לשתיים, או אז הבינו שגם כאשר ישוב הים לאיתנו חייבים הם להכיר בנסים שהם עפ"י דרך הטבע.

ובזה ביאר הרמב"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע בליקוטי שושנה מאמה"כ ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים, כי ישראל היינו רום המעלה, ובעיני אנשי המעלה אף הטבע היום יומי, גם זה נס אצלם ומודים ומשבחים להשי"ת על נסיו שבכל יום עמנו ועל נפלאותיו ומובותיו שבכל עת, וזהו "ובני ישראל" בעיני רום המעלה הלכו ביבשה גם ההליכה ביבשה נחשבת בעיניהם לנס, כי אף הטבע הוא גם וכאילו בתוך הים, וזהו הלכו ביבשה וכאילו בתוך הים.

קול יסודי התורה
03.6171120 - 21721

מס'	שיעור השבוע הבעל"ט
39 1	יום ראשון גיטין דף ל"ט.
39 2	יום שני גיטין דף ל"ט.
40 1	יום שלישי גיטין דף מ.
40 2	יום רביעי גיטין דף מ.
41 2	יום חמישי גיטין דף מ"א.
ער"ש ושכ"ק - חזרה	

4.39	זמן הדלה"ג	8.26	ס"ז קר"ש א
4.24	בירושלים:	9.14	ס"ז קר"ש ב
6.14	זמן מוצש"ק	9.30	ס"ז תפלה א
6.18	בירושלים:	10.02	ס"ז תפלה ב

קהל יטב לב ד'סאטמאר

בני ברק

שמחו צדיקים בה' והודו לזכר קדשו

מעומק ליבנו פנימה, קול מברכים נרימה, ונשגר זאת הברכה, באהבה והערכה, קדם פני כבוד מורינו, ומורה דרכינו, המסור אלינו בכל לב ונפש, לכל אחד מאתנו מטיב בדעת תורתו וחכמתו, בהדרכה ישרה ובמיטב תבונתו, אוהב את הבריות ומקרבן לאביהם שבשמים, בהרבצת תורה ויראת שמים, למענינו לא ישובות יומם ולילתא טוב עין הוא יבורך, מקבל את כ"א במאור פנים ובשבת, מפיח בנו רוח חיים בדרשותיו הנלהבים ואמרותיו היקרים, מחזק את לבבינו ללכת בדרכי ישרים, איש האשכולות, פה מפיק מרגליות, רועה נאמן לעדתו, צמוד לליבינו, ומאיר נתיבתנו

מורינו הגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א

לרגל השמחה בביתו נאווה באירוסיו בנו הבחור החשוב והמצויין, נודע לתפארת ולגאון,

הרב יואל מייזליש שליט"א

ממצוייני ישיבה תורה ויראה קרית יואל יע"א

עב"ג המהוללה שתחי' בת האי גברא רבא ויקירא, ענף עץ אבו"ת בהדר ותפארה

הרה"צ ר' יוסף פאנעט שליט"א

בן כ"ק אדמו"ר מדעעש י-ם שליט"א

וחדב"נ כ"ק הגה"צ המפו' רבי משה האלבערשטאם זצ"ל בעל "דברי משה" וחבר הבד"ץ העדה החרדית

ושלוחה ברכותינו ברכת הדיוט, יה"ר שבית צדיקים יעמוד, בהדר והוד, ויזכה לראות ולרוות רב תענוג ונחת מכל יוצאי חלציו, עדי נזכה לביאת מלכא משיחא, ומלכינו בראשינו בעגלא ובזמן קריב, אמן.

המברכים באהבה ובהערצה

הלל פרידמאן

מרדכי שווארץ

בשם מתפללי ביהמ"ד ברח' רמב"ם

אליעזר פאלאטשעק

שלמה זלמן דאסקאל

בשם מתפללי ביהמ"ד בזכרון מאיר

יקותיאל יצחק בראך

אלימלך דאוידאוויטש

בשם מתפללי ביהמ"ד הגדול בשיכון

ליקוטים יקרים, מפי סופרים וספרים, ע"ד מוסר וחסידות נאמרים

לקה טוב

אשירה לה'

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר, יש לומר על דרך שבארנו במקום אחר, שעקר התענוג והשמחה, הוא שזכינו לעבוד את בוראינו, בורא עולמות עליונים ותחתונים עד אין קץ, וכל העולמות עובדים אותו, שרפים וחיות ואופנים, ואף על פי כן יעקב בחר לו ייח, שיהיו עובדים אותו ונמצא שהעבודה שאנו עובדים את בוראינו הוא עצמו תענוג גדול לנו, ועל זה לבד אנו חייבים לשבח ולפאר את שמו יתברך על שיש לנו הזכיה להתפלל אליו, וזהו אז ישיר משה ובני ישראל, ומפרש המקרא מה היה שירתם ושמחתם, ואמר את השירה הזאת לה' פי' על שזכינו לאמר שירה לפני המקום, וזהו ויאמרו לאמר, ר"ל שכל אמירתם היה על שזכו לאומר.

יומם ולילה

וה' הולך לפניו יומם בעמוד ענן לנחותם הדרך ולילה בעמוד אש, יש לרמוז בזה, כי הנח המצוות מכונים בשם יום, ועבירות מכונים בשם לילה, ומלמד אותנו הכתוב, שאם אדם עושה מצוה, לא יהוה מוכה לעצמו שעשה אותו כראוי וכנכון אף על פי שעשה אותה בחשק גדול ולבת אש היראה והאהבה אעפ"כ יהוה בעצמו שעדיין לא עשאה בשלימות ואינה מאירה כ"כ, ולחיפך כשעשה עבירה קלה, תהיה בעיניו כחמורה וכאילו עשאה בחמום אש היצר ובחשק גדול, ועל ידי זה יוסף אומץ להתחזק את עצמו בעשיית המצוות לעשות

אותם בחשקות יותר לשם שמים, ובלי שום פניה ויכרח מן העבירה ויבער בו אש הקנאה, וינקם בעצמו על ידי שיעשה תשובה על חטאיו באמת כי החטא יגדל בעיניו, ואיש אשר אלה לו, הוא ההולך בדרכי ה', ומתקן מעשיו כראוי, וזהו יש לסמוך בפסוק וה' הולך לפניו, פי' העובדי ה' אשר שמים ה' לנגד עיניהם תמיד, יום בעמוד ענן, פי' שהמצוות שעושים שהם בחינת יום הם מהזיקין בעיניהם, שעדיין יש בהם חשכות כענן, מחמת שמוציאים תמיד חסרון בעבודתם, ולילה בעמוד אש פי' שהעבירות שעשו שהם בחינת לילה הוא מלא אש נקם עצור בעצמותיו, ומתחזק לעשות תשובה כאילו עשאה בחמום אש היצר והגם שהיא עבירה קטנה, וזהו ללכת יומם ולילה, שעי"ז הוא מתקן מעשיו ועושה תשובה על העבירות.

זכר ליציאת מצרים

ערב וידעתם כי ה' הוציא אתכם מארץ מצרים, ובוקר וראיתם את כבוד ה', ערב, היינו בשעת שהאדם במחיצת דמיון שלא הולך לו בעבודת ה' כראוי וזהו בחינת ערב, אז אל יפול לבבו בקרבו להתייאש הם ושלום מעבודתו ית' וידעתם כי ה'

הוציא אתכם מארץ מצרים שהיו שקועים אז במ"ט שערי מומאה ועם כל זה הציל הקב"ה אתכם מידם, ומוזה חיונן שאפי' כשהאדם בדיוטא התחתונה, יוכל הקב"ה להוציאו משם, ובקר היינו בעת שהאדם במחין ודעת, שהוא הולך ומתקדם בעבודתו ית' שהוא בחינת בוקר, אל תגביהו אז את לבבכם, וראיתם את כבוד ה' שהכל מחסדי ה' ולא שלכם הוא.

(תורת אבות)

כורע ג"ד

והוא כורע ג"ד, יש לומר על דרך מה שכתבו חז"ל (שבת קנא:) כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים, וממילא כפי רחמנותו על הבריות כך מרחמין עליו מן השמים ואם רוצה אדם שירחמו עליו מן השמים אזי יעסוק בחסד בין הבריות, ובזה יביא עליו ברכה מן השמים להתברך בפרנסה טובה וכלכלה, וזהו והמן היינו הפרנסה והשפע הטוב הבאה לו מן השמים, הוא כורע ג"ד ראשי תיבות גומל דלים, היינו כפי מה שהוא גומל דלים ומרחם את הבריות ועושה חסד עמהם, כך מרחמין עליו מן השמים ומשפיעין לו השפעות טובות וכל טוב סלה.

(דגל מחנה אפרים)

בליל שבת קודש זו - שבת שירה
תתקיים ה"באטע" לאנשי שלומינו
בבית הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א
בשעה 10.00

לעילוי נשמת

האה"ח מרת באבא דינא קיש ע"ה

ב"ר משה נחמן ז"ל

גלב"ע י"ד שבט

ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' יחזקאל שרגא בראך ז"ל

ב"ר שלמה ודא ז"ל

גלב"ע י"ג שבט

ת.נ.צ.ב.ה.

מרכז המוסדות דרבינו יואל מסאטמאר

נתייסד ע"י כ"ק מורן רבינו הקוה"ט זיעוועכ"א - בנשיאות כ"ק מורן רבינו הגה"ק שליט"א
קרית יואל - בני ברק

תלמוד תורה יטב לב • ישיבה קטנה דרבינו יואל • ישיבת מהרי"ט דסאטמאר
בנות ארץ ישראל בית פייגא • חברה משניות • קופת גמילות חסדים

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

בקול רינה וישועה, נברך בזה ברכת מזל טבא וגדיא יאה, משמי מרומא עילאה, קדם האי גברא
רבא ויקירא, אשר לו זרוע עם גבורה, בהרבצת תורה, לשם לתהילה ולתפארה, מרים על נם
תלמידי ישיבתינו המעמירה, ומפיה רוח חיים בתוככי קהילתנו המפוארה, ענוות חן וחסד על
פניו שורה, מנוע אראלים ותרשישים, שלשלת היוחסין פאר מקדושים,

מורינו הגה"צ

ראש ישיבתינו שליט"א

לרגל השמחה באהלי צדיקים באירוסי בנו הבחור החשוב והמצויין בנש"ק

הרב יואל מייזליש הי"ו

ממצוייני ישיבה ומתיבתא תורה ויראה קרית יואל יע"א

עב"ג הכלה החשובה ב"ק תחי'

בת האי גברא רבא, שלשלת היוחסין, פאמ"ק

הרה"צ רבי יוסף פאנעט שליט"א

בן כ"ק אדמו"ר מדעש ירושלים שליט"א

וחדב"נ להבחל"ח כ"ק הגה"צ רבי משה האלבערשטאם זצ"ל

יהי רצון שמשמחה זו יושפע רב ברכות ושובע שמחות לנו ולכל בית ישראל עד עולם אמן

הכו"ח בהדרת כבוד ויקר

הנהלת המוסדות

דבש תמרים

פנינים יקרים, מבאר הפרוה שרים, רבותינו הקדושים עצי התמרים

אשירה להי כי גאה גאה וגוי
ואפ"ל בהקדם דברי הגמי' ההוא
נחית קמיה דרב חנינא, אמר האל
הגדול וכו' א"ל סיימתינהו לכולא
שבחי דמרך, והקשה ביש"מ דלפ"ז
האיך משבחין ומפאריין ומהלליין
בהרבה שבחים וקילוסין, וכי מסיימיהו
וכי, והתי' ע"פ המדי ואף שבחו של
הקב"ה אומרים מקצת שבחו בפניו,
והנה בניי דעיקר שכינתו בתוכינו
והוי בפניו, על כן יש לנו פתחון פה
שיכולים לשבחו על אף שאין אומריין
כל השבח כיון שהוא בפניו ע"כ,
והנה ברש"י פ"י אשירה להי כי גאה
גאה על כל השירות וכל מה שאקלם
עוד יש בו תוספות, ולכאוי הרי אין
להרבות בשבחו של מקום דהא שייך
לומר וכי סיימתינהו, ולזה בא כמשיב
שהמשיכו ואמרו כולם ז"ה אלי,
בכבודו נגלה עליהם והוי מראין אותו
באצבע, הרי שהיה עליהם השראת
השכינה, ולכן מותר לשיר בשיר
ושבחים וקילוסים דכיון דהוי בפניו
אומרים רק מקצת שבחו. **(עצי חיים)**

☆

ויהי בשלח פריעה וגוי וי"ל עפ"י
הנודע דטעם הגלות הוא כדי
שיתפזרו בניי בכל העולם ויוציאו
הניצוצות הקי שנתפזרו בחטאו של
אדה"ר, והקשה האוהה"ק דלפ"ז
אילו לא היו ישראל חוטאים ולא היו
גולין ישראל מארצם, מי היה מתקן
את נצח"ק שנתפזרו בקצווי ארץ,
ואיך הו מתקנים כל אותן המפוזרות
בין הקליפות, ותי' כי אילו זכו
ישראל ולא היו חוטאים היה כוחם
רב ועצום כאבן השואבת לשאוב את
נצח"ק מכל קצוי תבל אל מקום
מושבם באה"ק, ולא היו זקוקים
ללכת ולנדוד בכל קצווי תבל לצורך

זה, אך משחטאו נחלש כח הקדושה
שלחם ואין בידם לשאוב את נצח"ק
מרחוק, וזקוקים לגלות ולנדוד ממקום
למקום להוציאן ולתקנן, והנה נודע
בשם האריה"ק דענין הליכת ישראל
ה"ב מסעות במדבר היה להוציא יקר
מוזלל ולשאוב הנצח"ק המפוזרות בין
הקליפות, ועפ"ז יתכן דאם היו
ישראל ראויין היו נכנסין מיד לארץ
והיו מתקנים הנצח"ק, במקומן
ומאחר שלא זכו הוצרכו לגלות, ולזה
לא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים
להכניסם מיד לארץ ויתקנו הנצח"ק
במקומן, כי אמר אלקים פן ינחם
העם בראותם מלחמה ועי"ז יפגמו
בקדושתם ושוב יצטרכו לנדוד
לתקנם, לכן ויסב אלקים דרך המדבר
ועי"ז מ"ב מסעות יתקנו הניצוצות
הקי.

☆

אז ישיר משה ובגמ' איתא באותה
שעה בקשו מלאכי השרת לומר
שירה לפני הקב"ה, אמר להן הקב"ה
מעשי ידי טובעין בים ואתם אומרים
שירה לפני, יתבאר עפ"י דאין
במכילתא נמית ימינך תבלעמו ארץ
באיזה זכות ניתנה להם קבורה,
בשכר שאמרו הי הצדיק, אמר
הקב"ה צדקתם את הדין אני לא
אקפח את שכרכם, ואתן לכם מקום
קבורה, ומעתה י"ל כי כל זמן שלא
זכו המצרים לקבורה לא היה מקום
לומר שירה ע"ד שאמר הכתוב כי
קלל אלקים תלוי, וכתב הרמב"ן
דטעם זה איננו רק אצל בניי אלא
אף באוה"ע, ולכן מצינו אצל מלכי
כנען ויהי לעת בוא השמש צוה
יהושע ויורידם מעל העצים, וזה
שאמרו באות"ה שע"ה בקשו מלאכי
השרת לומר שירה, היינו באותה

שעה אשר עדיין לא זכו לקבורה,
אמר להם הקב"ה מעשה ידי טובעין
בי"ם, היינו שעדיין טובעין בים, ועוד
לא נפלטו ליבשה שינתן לקבורה,
ואתם אומרים שירה, והלא בעת
הזאת אין מקום לומר שירה כי
קללת אלקים תלוי. **(ברך משה)**

☆

עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה
אלי ואנוהו. ונראה לבאר על פי
דברי המדרש עה"כ וישמע אלקים
את קול הנער וכו', אמרו לפניו אדם
שהוא עתיד להמית בניך בצמא אתה
מעלה לו באר, אמר להם עכשיו מה
הוא וכו' איני דן את האדם אלא
בשעתו, והקשו המפרשים הא בן
סורר ומורה נהרג על שם סופו
שעתיד לכלות ממונו ומלסטם את
הבריות, וכאן אמר הקב"ה איני דן
את האדם אלא לפי שעתו, ותי'
כיפה תואר דשאני ב"ד של מטה
שהוא יותר קשה, כמו שעונשין
משלשה עשר שנה, ואילו ב"ד של
מעלה אין עונשים אלא בן עשרים,
והנה כמו כן י"ל שהים טען שיש
לדון את בניי על שם סופן שעתידין
לחטוא בהעגל, אבל כיון שהקב"ה
כעצמו בא במדת חסדו לדונם, ע"כ
לא היו נידונים על שם העתיד ונקרע
הים לפניהם, ועל זאת שבחו אהובים
ורוממו לאל ובניי ענו שירה בשמחה
רבה ואמרו כולם, עזי וזמרת יה ויהי
לי לישועה ז"ה אלי ואנוהו, וכפירש"י
בכבודו נגלה עליהם והיו מראין אותו
באצבע, שהיו מראין כי כל מה שזכו
לישועה באה מחמת שדן אותם
הקב"ה בעצמו, ודיני שמים הם דיני
רפאי בחסד וברחמים ואינו דן את
האדם על שם סופו.

(כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א)

ובכן צדיקים יראו וישמחו

בקול רנה וגילה, ובשיר ושבח לאל נורא עלילה, נשגר בזה כולנו כאחד מעומקא דליבאה, ברכת מזלא טבא וגדיא יאה, קדם מעלת כבוד האי גברא רבא ויקרא, אשר לו זרוע עם גבורה, בפריחת ובהרמת קהילתנו המעטירה, נושא בעול הנהלת והחזקת כוללנו המפוארה, מרביץ תורה ויראה לעדרי עדרים, בשיעוריו ובחידושיו היקרים, ובדרשותיו המתובלים בדברי מוסרים, דואג ועושה במסירות נאמנה, ללמד תורת הק' לעדת מי מנה, לאחיעזר ואחיסמ"ך יום וליל לא ישובות, ומטה לכל דורש ומבקש אוזן קשבת, מסור בכל לב ונפש למענינו, דואג בכל עת ועידן לטובת כוללנו אשר בשליחות זקינו ה"ה מרן רביה"ק בעל ברך משה זי"ע יסדה והעמידה על תילה, ומן המסד ועד הטפחות טיפחה ושיכללה, ובמסירות נפלאה עומד בראשה ומנהלה, ובזה הרים על נס כבוד קהילתנו היא הודה והיא זיווה, הרבה חכמה והרבה ישיב"ה, ענוות חן וחסד נסוך על פניו, שמו הטוב בזיכוי הרבים הולך לפניו, בדרך אבותיו הק' ורבותיו, כש"ת

מורינו הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א

לרגל השמחה באהלי צדיקים באירוסי בנו הבחור החשוב והמצויין בנש"ק

הרב יואל מייזליש הי"ו

ממצוייני ישיבה ומתיבתא תורה ויראה קרית יואל יע"א

עב"ג הכלה החשובה ב"ק תחי'

בת האי גברא רבא, שלשלת היוחסין, פאמ"ק

הרה"צ רבי יוסף פאנעט שליט"א

בן כ"ק אדמו"ר מדעש ירושלים שליט"א

וחדב"נ להבחל"ח כ"ק הגה"צ רבי משה האלבערשטאם זצ"ל

מה' ינתן משאלותינו, ונשואה בזה ברכותינו, יראו עינינו וישמח ליבנו, תמיד בשמחת ראש ישיבתנו, עדי נזכה לביאת גואלינו, ומלכינו מרן רבינו הגה"ק שליט"א בראשינו, בב"א.

המברכים בתודה וקול' זמרה, בברכת התורה
הנהלת הכולל רבנו ותלמידיהו

סיפורי צדיקים, בביאור הפסוקים המלאים זיו ונוגה מביקים

בשפתי צדיקים

ויהי בשלה פרעה את העם

פעם הגישו הערלים שבעיר זיטאמיר קובלנא לבית המשפט, שהיות שהיהודים מתרבים מאוד ועל ידי זה נעשה דוחק בעיר, על כן יגרשו את היהודים מהעיר, כמובן שהיתה בזה עת צרה ליעקב, ושלחו בני העיר משלחת להרה"ק ר' אהרן מטשערנאביל זצוק"ל, שיעתיר בעדם, השלוחים הגיעו למשערנאביל בפניא דמעלי שבתא, ולא הי' להם אפשרות להכנס קודם שבת, בליל שב"ק פתח הרה"ק מטשערנאביל לאמר: ויהי בשלה פרעה את העם, ויהי הוא לשון צער, היינו שהוא צער גדול, בשלה פרעה את העם, כשהגויים רוצים לשלח את היהודים מהעיר, ואג איך אבער, ולא נחם אלקים, גם המידת הדין לא יניח את זה, דרך ארץ פלשתים, מדרך הארץ הוא שהגויים ילכו להם, בסעודה השניה חזר הרה"ק ר' אהרן מטשערנאביל זצ"ע על דבריו הנ"ל, וכן בסעודה שלישית, במוצאי שב"ק נכנסו השליחים אל הקודש פנימה, וסיפרו לו מהצרה שבאה על עירם, ענה להם הרה"ק מטשערנאביל הלא כבר אמרתי לכם הכל, ונסעו חזרה לעירם, וכעבור זמן קצר הגיעה התשובה מפעטערבורג, שאם אין להגויים מקום לגור, יכולה הממשלה לתת להם מקום בריווח בסיביר, ואין לגרש את היהודים מהעיר בשביל זה.

מה תצעק אלי ...

הרה"ק מפאריסאוו זצ"ע נסע אחרי פטירת רבו הרה"ק מקאזניץ לבן דודו הה"ק ר' נתן דוד משידלאווע זצ"ל להסתופף בצל קדשו ונסיעתו היה על שבת קודש קודם ר"ה והיה בדעת הרבי מפאריסאוו להישאר שם על ר"ה והנה פתאום שלח הה"ק משידלאווע אחריו שיתן לו ברכת הפרידה באמרו כי בביתו ממתנים הרבה אלפי ישראל אנשי שלומו וענה אותו הה"ק מפאריסאוו בענות רוחו מי אנכי לנהל עדה קדושה צאן קדשים רצוני להישאר אצלכם על ר"ה, אמר לו הה"ק משידלאווע הנה מצינו שאמר השי"ת למשה מה תצעק אלי וקשה וכי למי יצעק אם לא להשי"ת, אך הענין כי מרע"ה בענותותו לא רצה לקבל התמנות באמרו מי אני לעשות טובה לישראל, וע"ז אמר לו השי"ת מה (היינו בחינת ונתנו מה) תצעק אלי פי

אם בבחי' ענוה אתה צועק אלי, "דבר אל בני ישראל ויסעו" שכן ינהיג את ישראל, וברכו שיושעו כל האנשים הדופקים על פתחו ברוחניות ובגשמיות ויסעו אליו בני ישראל. (קדושת היהודי)

מי כמוכה ה' באלים ה'

פעם בא נגיד אחד חסיד ממרחקים להבעש"ט זצ"ע וכאשר נסע בחזרה לביתו, אמר אליו הבעש"ט אתה נוסע לביתך דרך עיר פלוני אבקשך שתהי' אצל רבי בערל ותמסור לו פריסת שלום ממני, והבטיח האיש למלאות בקשתו וכאשר בא לעיר שאל האיש את בני העיר היכן דר ר' בערל, הוא צייר לעצמו מסתמא הוא מחשובי העיר כיון שהבעש"ט פורס בשלומו, ושום אחד לא ידע ממנו, ענה אחד אולי כוונתו על בערל מלמד והלך שם, ומצא שם חדר קטן ומלמד לומד ברכי נפשי עם ילדים, ובאמצע כאשר הגיע לפסוק "מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית מלאה הארץ קניניך" שאל את הילדים למה הפסיק דוד המלך באמצע דבריו שסידר סדר הבריאה ונפלאותיו הי' לו להמשיך "זה הים גדול ורחב ידיים" וכו' ולבסוף לומר "מה רבו מעשיך ה'" אלא התירוץ הוא שכשסידר דוד המלך שבחו של מקום על סדר הבריאה ונפלאותיו הגיע להתלהבות גדול ותיקד בקרבו כאש בעצמותיו שלא הי' יכול להתאפק לגמור שבחי השי"ת בסדר הבריאה, והי' מוכרח להפסיק ולצעוק בקול "מה רבו מעשיך ה'" ושוב הי' יכול להמשיך הלאה שבחי השי"ת בסדר הבריאה וכאשר ראה ושמע החסיד איך

המלמד ר' בערל מדרוך הילדים ודבריו הלפידים פלחו ללבו הבין מדוע שלח אליו הבעש"ט הק' פריסת שלום, והמלמד הי' הרבי ר' בער ממלא מקומו של הבעש"ט הק', וע"פ דברים האלה אמר הגה"ק משינאווא זצ"ע לפרש הפשט בשירה, כי גם כאן קשה כי משה ובני ישראל התחילו לסדר שבחו של מקום על גודל הנסים שעשה עמם א"כ למה הפסיקו באמצע לומר "מי כמוכה באלים" וכו' והו"ל להמשיך השירה השירה על גודל הנסים והנפלאות ולומר "נטית ימינך" וכו' ולבסוף לומר מי כמוכה באלים ה', אכן בני ישראל אמרו השירה בהתלהבות ודביקות ושמחה עד שבאמצע הי' מוכרחים להפסיק ולצעוק מנהמת לבם מי כמוכה באלים ה', כי לא יכלו עוד להתאפק כדברי הרבי ר' בער על דוד המלך בברכי נפשי.

(דברי יחזקאל החדש)

הידעת ???

כי רבים מאנשי שלומינו שיחיו מעידים שנפקדו

ב"פני"

וזכו לרוות נחת מצאצאיהם

בזכות נדבתם למען החזקת מוסדותינו הק'

"איך וועל נישט שוץדיג
פלייבן פאר ווער עס וועט
העלפן מיינע מוסדות"

ישיבת מרח"מ

דרכינו יואל מטאמאר

סדרת יואל בני ברק
נתיסדה ע"י כ"ס רבינו המהר"ש דע"א - בנשאות כ"ס מרן הגה"ס שליט"א
בראשות מורינו הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א

יצדיקים ישמחו לעצז לפני אלקים ישישו בשמחה

באותות כבוד ואהבה, וברגשי גיל וחדווה, נרים ונישא קולנו, מעומק לבבנו, ונביע מיטב ברכותינו ואיחולנו, נופת תטופנה שפתותינו, אל מול פני כבוד מורה דרכנו ומאיר נתיבתנו, מואלינו ומדריכנו, הצמוד באהבה בקירות לבבנו, מסור בלב ונפש למעננו, יומם ולילה לא ישובות להשריש תורה ויראה בקרבנו, להרים ולהעלות את קרנו, מפיו רוח חיי"ם בתוכנו, בדרשותיו הנלהבים, הירות זיקים ושביבים, ומתקבלים באהבה בלב השומעים, פה מפיק מרגליות, בתורה וחסידות משולבות, צב"י ואתרעי בן ומסר לן אוריתא, יקריה מטיל עליה ביומי ולילותא, סיני ועוקר הרים, צולל במים אדירים, ומעלה מרגניתא טבא בשיעוריו וחידושי המתוקים, המלאים זיו ונוגה מפיקים, נודע בשערים, בשיעוריו היקרים, יום ולילה יביע אומר, בפלולים נחמדים דמתה לתמ"ר, נזר יופי כליל תפארת, לבית אבותי עטרת, און קשבת לכל אשר אליו פונה, בעצה ישרה וברוח נכונה, ובפרט אליו דואג ומוסר נפשו בכל עת ועונה, בסבר פנים וברוח נאמנה, עומד לנס קהילתנו המעטירה, להגדיל ולהרבות קרן התורה והיראה, מתורת אבותי רבותה"ק מאורי הגולה, משקה ודולה, נאה דורש ונאה ומקיים, בהרבת תורה ויראת שמים, פרי צדיק עין חיי"ם, כש"ת

מורינו הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א

לרגל השמחה באהלי צדיקים באירוסיו בנו הבחור החשוב והמצויין בנש"ק הרב יואל מייזליש הי"ו

עב"ג הכלה החשובה ב"ק תחי' בת האי גברא רבא, שלשלת היוחסין, פאמ"ק הרב"צ רבי יוסף פאנעט שליט"א
בן כ"ק אדמו"ר מדעש ירושלים שליט"א - ואח"כ להבחל"ח ב"ק הגה"צ רבי משה האלבערשטאם זצ"ל

וצרופה בזה ברכותינו, ותערב לה' עתירתנו, שיוכה הדרי"ג שליט"א לראות ולרוות תענוג ונחת דקדושה, מכל יוצ"ח במדה מרובה וגדושה, מתוך ברכה והצלחה ונהורא נפישא, ויוכה עוד רבות בשנים, דשנים ורעננים, דללות לנו תלמידיו הנאמנים, מבאר מים חיים, אהבת תורה ויראת שמים, ולהמשיך בעבודת הקודש בכלל ובפרט ולרבות גבולי הקדושה בתוכנו, להורות לנו הדרך ישכון אור ואת המעשה אשר יעשון, והש"ת יהא בעזרו ובסעדו, ויפיץ חוצה מעינותיו, לתפארת בית אבותיו, ויוכה לראות פרי בעמלו, פרי קודש הילולים לה' ולתורתו, ואך טוב וחסד ירדפוהו כל הימים, הרחבת הדעת והצלחה לאורך כל השנים, שמחה ונחת בטוב ובנעימים, עדי נושע בתשועת עולמים, בבית משיח הולך תמים, ובראשיתו כ"ק מורנו רבינו אביר הרועים, במהרה בקרב הימים, אמן.

המברכים בלב ונפש חפצה, בחיבה והערצה, תלמידיו הקרויים בניו, השותים בצמא את דבריו

תלמידי הישיבה קטנה

דוד קויפמאן, אברהם ווייס, אברהם שאל ווייסהוי, שמעון אהרן איצקאוויטש, יואל עקשטיין, משה עקשטיין, יצחק שמעון ווייס, שמעון ישכר דוב גאלדבערגער, יואל בניאמין, עזריאל יאקאב, צבי הלוי יאושעף, אברהם יהודה מאבאק, עזריאל שווארץ, שמעון מייזליש, משה אלי גרין, משה געשטעטנער, יואל גראס, יואל משה האראוויטץ, יואל ראזמאן, יואל פלעכערבוים, יעקב היימליך, יואל יהושע גראס, שמעון הלוי יאושעף, נח צבי הלוי יאושעף, יואל לעבאוויטש, אהרן מויסיג, עזריאל שאל היילברון, אשר אנשיל אפל, יחזקאל שרגא בראך, ארי' הלוי מאשקאוויטש, אברהם יצחק הלוי בארמינגאן, שלמה יואל עהרנטאל, אליהו בוקסנשפאן, יואל פריינד, יואל שפילמאן, מרדכי מנחם מענדל שווארץ, חנני יו"ט ליפא גרינבוים, אלחנן פויגל, נחמן בראך, אביגדור יו"ט שישא, יוסף געשטעטנער, מאיר יהודה גרינוואלד, מישאל אליהו פויגל, שבת יעקב פוקס, מרדכי לעבאוויטש, משה יודא הירש, ברוך אקער, שלמה היימליך, שמחה יו"ט גרין, יהושע ראפה, חנוך זונדל פייערעווערגער, ברוך יצחק ווייס, בן ציון איצקאוויטש, יואל יוסף ווייס, יצחק יודא ראזנבערג, משה אלי ווייסהוי, שמעון קליין, בנימין אלמער, יאושעף, יעקב כהן, מרדכי מענדל פרידמאן, יצחק אליעזר היילברון, דוד מאשקאוויטש, מנחם מענדל שפילמאן, שמואל שלמה ווייסהוי

גם אנו מצטרפים צוות הרוחני דיישיבה קטנה

הרב יצחק דוד יאקאב, מנהל הרוחני
הרב ישראל שלום גאלדבערגער, הרב שניאור זלמן גרינבוים, הרב צבי ווייס
הרב חיים עזריאל יאושעף, הרב אברהם ישעי ווייס, הרב נפתלי ראטשילד

תלמידי הישיבה גדולה

אברהם ברוך הירש, אברהם מנחם שווארץ, אהרן ווייס, אהרן ישעי ראטער, אהרן משה גראס, אלימלך העלד, אלימלך יחזקאל משה גראס, אליעזר קליין, אפרים פישל וואגשאל, בן ציון מנחם פריינד, ברוך כהנא, ברוך נחמן הערשקאוויטש, דוד יהושע יעקב לאנדא, דוד מאיר יאקאב, דוד מאיר שווארץ, דוד פרידמאן, חיים בראדי, חיים יואל הירש, חיים מאיר גאלדבערגער, חיים מנחם ראזינגער, חיים ראטער, חנוך זונדל פייערעווערגער, יהודה ראזמאן, יהושע שפילמאן, יואל אברהם מאשקאוויטש, יואל אברהם שווארץ, יואל בוקסנשפאן, יואל גאלדשטיין, יואל מאבאק, יואל יאושעף, יואל יצחק ווידער, יואל ריבלי, יואל שמעון, יודא צבי בן ראטער, יונה שווארץ, יונתן בנימין באנעט, יוסף חיים ווייס, יוסף יואל מיכל ווייסהוי, יוסף מאיר כהנא, יוסף משה ארי' היילברון, יוסף שלמה גרינבוים, יעקב יודא לעווי, יעקב יוסף גרינוואלד, יעקב מארקאוויטש, יצחק אייזיק פייערעווערגער, ישעי יעקב דאסקאל, ישראל צבי בערגאט, לוי משה דוד מעלער, מאיר אייזנבערגער, מאיר באנעט, מאיר מנחם זאב גראס, מאיר צבי ווייס, מנחם זאב קליין, מנחם מענדל ראובן ראפה, מנחם צבי ראטער, מרדכי שפינגעטין, משה הירש, משה ווייס, משה מויסיג, משה יואל אקער, משה לייב ווייס, משה מארקאוויטש, משה פייערעווערגער, עמרם ראטער, פינחס האלצער, שלמה זלמן לאנדא, שלמה מאשקאוויטש, שמואל אבא דייטש, שמואל זאנוויל גרינבערגער, שמעון גרין, שמעון דוב העלד, שמעון דוב ווייסהוי, שמעון ווייס, שמעון שפילמאן

גם אנו מצטרפים צוות הרוחני דיישיבה גדולה

הרב חיים משה לעווי, מנהל הרוחני
הרב יודא מנחם ראזנבוים, הרב יצחק ארון אייראעל, הרב חיים יצחק הירש
הרב ישראל יודא בערגער, הרב שניאור זלמן ווייס

מאמרים נחמדים, ע"ד דרוש מיוסדים, כפתור ופרה משוקדים

פרפראות לחכמה

השלים ולפי"ז אין לומר שרכוש מצרים היה עבור קושי השעבוד, וז"ש "מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו" לפני הוּמָן וא"ת קושי השעבוד השלים ע"ז אמר רש"י נהפך לבב העם בשביל ממונם שהרי עבור קושי השעבוד כבר שלמו בממונם.

(בגין דוד)

☆☆☆

ויצעקו בני ישראל אל ה'. ופרש"י: תפשו אומנות אבותם, באברהם הוא אומר (בראשית י"ט) אל המקום אשר עמד שם. ביצחק (שם כד) לשוח בשדה. ביעקב (שם כח) ויפגע במקום, וקשה מה בעי רש"י בזה שאמר שתפסו אומנות אבותם, וי"ל דהנה נחלקו חז"ל (ברכות כ"ז) תפלות כנגד אבות תקנו או כנגד קרבנות תקנו. והנפקא מינה ביניהם היא שאם התפלות נגד אבות או מותר להתפלל בקול רם אבל התפלות נגד קרבנות או אין להתפלל בקול רם בכדי שלא לבייש עובדי עבירה כדאיתא בגמרא (סוטה ל"ב): אמר רבי יוחנן משום רשב"י מפני מה תיקנו תפלה בלחש שלא לבייש את עובדי עבירה שהרי לא חלק הכתוב מקום בין חטאת לעולה (לא קבע לשחיטת חטאת מקום בפני עצמו שלא יבייש שהיא חטאת ומתבייש), וז"ש ויצעקו בני ישראל אל ה' התפללו בקול רם ע"ז קשה הלא אסור להתפלל בקול רם ע"כ אמר רש"י "תפסו אומנות אבותם" שס"ל התפלות נגד אבות תקנו וממילא מותר להתפלל בקול רם. (אשל אברהם)

☆☆☆

וישב הים לפנות בוקר לאיתנו. ובמדרש (ב"ר ה' ה') תנאי התנה הקב"ה עם הים שיהיה נקרע לפני ישראל הה"ד וישוב הים לאיתנו לתנאו שהתנה עמו, וקשה הרי התנאי היה שיהיה הים נקרע לישראל א"כ למה רמזה התורה התנאי הזה כששב הים לאיתנו, וי"ל דאיתא בגמרא (ב"ב ע"ה) בשעה שהלויתן צמא עושה תלמים תלמים בים אמר ר' אחא בר יעקב ואין תהום חוזר לאיתנו עד שבעים שנה, היוצא לפי זה שהאפיקורסים יכולים להגיד שבשביל זה שהלויתן שותה עכשיו מן המים ולכן נבקע המים אבל עכשיו שחזר לאיתנו א"א לומר שזה מהלויתן כי אז היה צריך לחזור רק אחרי שבעים שנה ומוזה שחזר הים מיד מוכח שזה היה בגלל התנאי שהתנה הקב"ה. (כנסת יחזקאל)

ויהי בשלח פרעה את העם. איתא במדרש רבה (פ"ב ס"ז) מבי צווח ווי, פרעה צווח ווי, ולכאורה קשה הלא כשהוציא פרעה את ישראל רצה שיצאו ואדרבה גרש אותם שילכו מהר, וא"כ כשהוציא את ישראל למה זה צווח ווי, והרי כל הצווחה של ווי הי' רק אחרי שלשה ימים שראה שלא חוזרים אז צווח ווי, ונראה דלזה נסמך פרשת תפילין לפרשת בשלח דהלכה היא בידוע שאם רואין שעבד מניח תפילין ורבו רואה, אז מוכח שהעבד כבר משוחרר דהא עבד פטור מתפילין, אלא ראי' שרבו כבר שיחררו אותו, ואם כנים הדברים פרעה שילח את ישראל אדעתא שיחזור, וסבר שהם יחזור, אבל כיון שראה שהקב"ה נותן להם מצות תפילין הבין שהם כבר משוחררין לגמרי ולזה תיכף כששלח אותם כבר צווח ווי.

☆☆☆

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלוקים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא. איתא במדרש הביאו ה"חוקני" כי קרוב הוא שפלשתים קרובים למצרים כדכתיב ומצרים ילד את צידם וכו' אשר יצאו משם פלשתים, וי"ל דהנה הקשה הר"י מטראני למה לא נחם ה' דרך פלשתים פן ינחם בראותם מלחמה הלא היה שבועה בין אברהם ובין אבימלך, ותידין שהדין עבד שברח מרבו מצוה להחזירו מדין השבת אבידה ויסכרו הפלשתים שבמקום מצוה לא חל השבועה, אך קשה הלא פרעה צווח ווי והוא יאוש ואין כאן דין השבת אבידה אבל נפסק בשו"ע שאם ידע בעל האבידה שהאבידה יגיע לידי קרובו אף שאמר ווי זה אינו יאוש, וז"ש ויהי בשלח פרעה ופרעה צווח ווי אעפ"כ ו"ל נחם א' דרך ארץ פלשתים" ע"ז קשה למה לא נחם הלא היה שבועה בין אברהם ואבימלך "כי קרוב הוא" הפלשתים קרובים למצרים ואין כאן יאוש אפי' שצווח ווי. (מים יחזקאל)

☆☆☆

ויהפך לבב פרעה וכו' ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו. ופרש"י נהפכו לרדוף אחריהם בשביל ממונם שהשאלום, וי"ל דהנה כתבו המפז' שרכוש מצרים נתן לישראל עבור קושי השעבוד והיפ"ת כתב שישראל יצאו ממצרים לפני הוּמָן כי קושי השעבוד

הידעת ???

כי רבים מאנשי שלומינו שיחיו מעידים זכו ב"ח"י"

בבריות גופא ונחורא מעליא

בזכות נדבתם למען החזקת מוסדותינו הק'

"איד וועל נישט שולדיג
פלייבן פאר ווער עס וועט
העלפן מיינע מוסדות"

MOSDOS
YITAV LEV
DERABEINI YOEL M'SATMAR
HELHAD

מוסדות
יטב לב
דרבינו יואל מסאטמאר
אלעד

נ"ש ולזכרו של כ"ק מרן רבינו הקדוש זי"ע * בנשיאות כ"ק מרן רבינו הנתיק שלישי"א * בהנהלת הנתיק אביד קהילתנו שלישי"א

בטוב צדיקים תעלוץ קריה

מקומק ליבנו פנימה, קול מברכים נרימה, ונשגר בזה כסא דברכתא, מלא טיבותא, ביקר ורבותא
זאת הברכה, באהבה והערבה, קדם פני כבוד מוריננו, ומורה דרבינו, המסור אלינו בכל נפש ולב
לכל אחר מאתנו מטיב בדעת תורתו וחכמתו, בהדרבה ישרה ובמיטב תבניתו, בכל עת ובכל מאד
אזהב את הבריות ומקרבן לאביהם שבשמים, בהרבצת תורה ויראת שמים, לא ישובות יומם ולילתא
טוב עין הוא יבורך, מקבל את כ"א במאור פנים ובשבה, דואג למענינו את קרן התורה להאדיר ולהגדיל
בדרשותיו הנלהבים ואמדותיו היקרים, מחזק לבבינו ללכת בדרכי ישרים, את הדרך הטוב בנו להשפיע
איש האשכולות, פה מפיך מרגליות, דועה נאמן לעדתו, צמוד לליבנו, ומאיר נתיבתינו, ברוב הדר והוד

הגה"צ המפורסם

מורינו אב"ד קהילתינו שליט"א

ראש ישיבתינו הק' בבני ברק יצ"ו

לרגל השמחה כאח"י צדיקים באירוסיו בנו הבחור החשוב והמצויין כנש"ק

הרב יואל מייזליש הי"ו

ממזויני ישיבה ומתיבתא תורה ויראה קרית יואל יע"א

עב"ג הכלה החשובה כ"ק תחי'

בת האי גברא רבא, שלשלת חיוסין, פאמ"ק

הרה"צ רבי יוסף פאנעט שליט"א

בן כ"ק אדמו"ר מדענעש ירושלים שליט"א

וחדב"נ להבחל"ח כ"ק הגה"צ רבי משה האלכערשטאם זצ"ל

ושלוחה בזה ברכותינו ברבת הדיוט, יח"ר שבית צדיקים יעמוד, בחדר וחוד, ויזכה מעבת"ה לראות ולרוות
רב תענוג ונחת מכל יוצאי חלציו, עדי נזכה לביאת מלכא משיחא, בעגלא ובזמן קריב, אמן.

המברכים בהדרת כבוד ובקיד"ה חמש מאות

מתפללי ביהמ"ד

הגבאים

ענינים נפלאים, בסוגיות ובפירושים, שמקורותיהם בפרשת השבוע נמצאים

והרשת והקרת

בענין הידור מצוה אי הוי דאורייתא או דרבנן

עיי"ש, הרי דפי' בדברי רש"י ג"כ דאנוהו היא מן התורה ואינו מעכב.

וכן במהרש"א במס' שבת (דף קד) כתב דמטעמא דמשום זה אלי ואנוהו לא מסתבר שיחידה פסול מדאורייתא, משמע ג"כ קצת דס"ל דהוא מן התורה דדייק בלישני' שכתב שאינו פסול מן התורה ולא דאינו מן התורה כלל.

החת"ס מחדש שהידור מצוה הוא דין בהגברא

ובחידושי חתם סופר (בסוכה שם) כתב לחדש דהא דציצין שאין מעכבין את המילה דהיינו שהתינוק נימול לאכול תרומה ולעשות פסח אבל האב שמצווה למול את בנו לא קיים מצותו ולא קיים ואנוהו וזה מעכב בעושי המצוה ולא במצוה גופי', עיי"ש.

ולפי זה מיושב דברי השאגת ארי' גם לשיטת הריטב"א והתוס' במנחות דאף דבדאורייתא לא מחלקין בין לכתחילה ובדיעבד אכן כאן התינוק נימול אבל המצוה דרמיא עלי' איה"נ לא יצא.

וע"ע בהקדמת חלקת יואב ששם נדפס מכתב מהאבני נור זצ"ל שכתב ג"כ כעין זה גבי איגוד דהג' מינים צריך לכתחילה לאחוז ביד אחת שיהא לקיחה אחת, ושוב משום ואנוהו חובה לאגדן שיהא לקיחה אחת לגמרי, נמצא דהידור דאגד אינו הידור במצות לולב רק במצות הלקיחה ביד אחת, ואף אם הוא מעכב א"א שיעכב גוף מצות לולב דאינו הידור למצות לולב רק ללקיחה אחת, והרי היא גופא דביד אחת אינו אלא לכתחילה, וע"כ בלא איגוד כשר אף דאנוהו מעכב, ובזה מתרץ קושיית התוס' על רש"י, עיי"ש.

ועוד כתב שם בכפות תמרים ד"ל דיש דברים שהן לעיכובא ויש דברים שאינם אלא לכתחילה, והכתוב מסרו לחכמים לפרש איזה הידור הוא לכתחילה ואיזה הוא לעיכובא, ובחתם סופר שם ביאר החילוק דאם ההידור הוא במצוה עצמה הן בד' מינים הן בכתביב שם הקדוש ובכל המצוות בזה מעכב, אבל מי שכבר קנה ד' מינים מהודרים בעצמותם, אז אין עיכוב שיהדרהו בגימנויות של זהב או לאגדו כלל, ובזה תי' קושיית התוס' דהקשו דכיון דקיי"ל לולב כשר בלא איגוד ש"מ דאנוהו אינו אלא לכתחילה, ולפי"ז החילוק מבואר דאיגוד אינו לעיכובא משא"כ פסול של יבש דהוא בעצם המצוה.

בפרשתן איתא זה אלי ואנוהו, ובמס' שבת (דף קלג) תניא זה אלי ואנוהו, התנאה לפניו במצוות, עשה לפניו סוכה נאה, לולב נאה, שופר נאה, ציצית נאה, ספר תורה נאה, וכתב בו לשמו בדיו נאה, בקולמוס נאה, בלבלר אומן, וכורכו בשיראין נאין.

ונחלקו הפוסקים בזה אי הוי מן התורה או מדרבנן, דבמס' סוכה (דף כט) איתא אהא דתנן לולב היבש פסול, פירש"י דבעינן מצוה מהודרת דכתיב ואנוהו, עכ"ל, משמע מדבריו דס"ל דדין זה היא מן התורה ומעכב בדיעבד, אכן התוס' הקשו על פירש"י דבגמרא לקמן מפרש דאיתקש לאתרוג דכתיב ב' הדר, ועוד דאנוהו אינו אלא לכתחילה כדמוכח בגמ' (שם דף יא) גבי איגוד, דלולב כשר גם בלא איגוד, ובריתב"א שם כתב דאנוהו אינו אלא מדרבנן דבדאורייתא לא מחלקין בין לכתחילה ובדיעבד, ובלולב מצוה לאגד ואם לא אגדו כשר, וע"כ דרבנן היא, ולפי"ז נמצא דגם התוס' ס"ל דאנוהו אינו אלא מדרבנן.

שיטת השאג"א שהידור מצוה מדאורייתא

ובשו"ת שאגת אריה (סי' ב) ביאר בהא דקיי"ל דציצין שאין מעכבין את המילה דחייב לחתכן אפי' בשבת, דכו"ע ס"ל דרש זו דאנוהו התנאה לפניו במצוות וע"כ אף דאין מעכבין את המילה חייב לחתכן כיון דעדיין איכא הידור מצוה וכמו שמילה עצמו דוחה שבת ה"נ משום הידור מצוותה רשאי לדחות את השבת עיי"ש, הרי לן מדבריו דס"ל דהוא מן התורה דדוחה את השבת ואינו מעכב.

וצ"ע מדברי הריטב"א הנ"ל, וכן הקשה בהגהות מהר"ץ חיות מדברי התוס' במס' מנחות (דף לז. וז"ה ואם הקדים) דכתבו ג"כ דבדיני התורה לא מצינו חילוק בין לכתחילה ובדיעבד.

אכן בהשגות הראב"ד על בעל המאור במס' סוכה (דף ז. מדפי הרי"ף) כתב דר' יהודה דס"ל דלולב שאינו אגוד פסול נפקא לי' מצות אגודה משום זה אלי ואתא קיחה קיחה מאזוב לעכב, משמע דס"ל דאנוהו הוא מן התורה ואינו מעכב, ובכפות תמרים ביאר ג"כ בדברי רש"י כעין זה, דהקשו התוס' דבגמ' יליף מהקישא להדר וכתב דרש"י ס"ל דמשום דכתיב ואנוהו עבדינן הך הקישא, וע"כ אף דאנוהו אינו אלא לכתחילה הכא יליף מאתרוג דפסול,

לעילוי נשמת האשה החשובה
מרת פרומט' ב"ר משה נחמן לאנדא ע"ה
אשת הרה"ח ר' מרדכי דוד ז"ל
נלב"ע ט"ו בשבט
בא ללמוד משיניות לעילוי נשמתה

לעילוי נשמת
האה"ח מרת בלומא ריב"ל ע"ה
ב"ר יעקב ז"ל
נלב"ע י"ב שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

שמה תשמה רעים האהובים

ימלא פינו תהילה, להביע איחולינו בידידות עצומה, בהתרגשות והוקרה עד בלי די
לנשגר בזה השורה, ברכת מז"ט בשפה ברורה, קדם ארי שבחבורה, ידידינו וחברינו
אוצר בלום ענף עץ אבו"ת, תורה ויראה אצלו שלובות, חו"ב גריס תדירא באורייתא
לכ"א מאיר פנים, שמו מהללים בשבח ורינונים, פרע"ח מגזע אראלים ושרפי מעל

החתן החשוב והמצויין בנש"ק

הרב יואל מייזליש ניי"ד

בנו יקירו של כבוד מורינו הגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א

לרגל שהחיתו"ן נעשו יפות בבואו בברית האירוסין
למז"ט ובשעטו"מ

עב"ג החשובה בת קדושים שתחי'

ויהא רעוא מן קדם אבוהון דבשמיא, רבון עלם ועלמא, שהזיווג יעלה יפה כליל בהוד ובתפארת, יציץ ויפרח כגפן
אדרת, ויוכה לבנות בית נאמן לישראל למשמרת, ע"ד ישראל סבא למזכרת, ויושפע לו משמי מרומא עילאה, הני
תלת מיילי מעליא, דבמזלא תליא, ויגדלו דורות ישרים עפ"י דרך בעל "ויואל משה", ויתברכו בזאת הברכה אשר
"ברך משה", בניס ובני בנים עוסקים ב"שערי תורה", מתוך שמחה ו"אורות חיים" לשם ולתפארה, אכיה"ר.

החותמים למען שמו בידידות ובהערכה

ידידי מוקיריו פה ביני עמודי דגירסא דישיבת מהרי"ט בני ברק יצ"ו

יודא צבי ראטער, יואל אברהם מאשקאוויטש, משה מנחם זאב גראס, משה ווייס, משה
פיינערזערגער, משה יואל אקער, ברוך כהנא, יואל יאזשעף, מנחם צבי ראטער, מאיר בנעט,
יוסף יחיאל מיכל ווייסהויז, מנחם זאב קליין, אליעזר קליין, יצחק אייזיק פיינערזערגער, יוסף
שלמה גרינבוים, מאיר אייזנבערג, משה הירש, משה טויסיג, שלמה זלמן לאנדא

גדול העונה יותר מן המברכים, ידידך: שמעון ווייס

גם אנו מצטרפים לברכה, ידידיך שלמדו אתך בישיבה קטנה דרב"י מסאטמאר כ"ב

יודא ווייס, נתנאל טויטו, יצחק יודא שישא, יעקב בן ציון ווייס (בר"י), יוסף לעוו

פנינים וחידושים בגמרא מס' גיטין הנלמד במסגרת חברת "יסודי התורה" נ"נ ע"י אחד המגי"ש

פניני התורה

אפילו עוברים שבמעי אמרו שירה על הים

ממקור ישראל" ומפרש רש"י 'במקלות' כשנקלו על הים 'ממקור' אף אותם שבמקור.
ואיתא בגמרא (שם דף י"א) שהקב"ה עשה עם הילדים נס מיוחד. "דרש רב עירא בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים וכו', כיון שמגיע זמן מולידתן, הולכות ויולדות בשדה תחת התפוח, שנאמר (שיר השירים ח' ה') 'תחת התפוח עוררתי', והקב"ה שלח להם משמי מרום מי שמנקר ומשפיר אותן, כחיה זו שמשפרת את הולד, ומלקט להן שני עגולין אחד של שמן ואחד של דבש, וכיון שמכדין בהן מצרים באין להורגן, ונעשה להם נס ונבלעין בקרקע, ומביאין שוורים וחורשין על גבן, לאחר שהולכין היו מבצבצין ויוצאין כעשב השדה, וכיון שמתגדלן באין עדרים עדרים לבתיקן, וכשנגלה הקב"ה על הים הם הכירוהו תחילה, שנאמר 'זה אלי ואנוהו', וא"כ קשה, בשלמא הילדים אמרו שירה על הנס המיוחד שעשה להם הקב"ה, שגדלם והצילם מהמצרים שרצו להורגם, אולם העוברים שבמעי אמנם, לכאורה לא נעשה להם נס מיוחד שמתוך זה הכירו את הקב"ה, ועל מה אמרו שירה. וכתב לבאר בס' באר יוסף עפ"י שם שבוואר בגמ' בסוגין דרוח מורחית קשה מאד ואשה מפלת בו, והנה בקריעת ים סוף כתיב (שמות י"ד כ"א) 'ויס משה את ידו על הים ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה' והשתא יש לומר שלפי הרוח הקדים שהביא ה' היו הנשים צריכות מדרך הטבע להפיל עובריהן, אלא שהקב"ה עשה להן נס שלא הפילו עובריהן ונשארו בחיים ועל זה אמרו העוברים גם כן שירה מיוחדת על הנס הנעשה להם ביחוד, מלבד הנס הכללי של קריעת ים סוף, וכמו העוללים והיונקים היתה שירתן על הנס המיוחד שנעשה להם כמבואר בגמ' לעיל, כך גם העוברים אמרו שירה על הנס המיוחד שנעשה להם.

ע"י חמימות של רוח הקדים נתייבשו הודות ונפלו הגלגלים

ולפי זה יש להבין גם כן מה שכתוב (שם י"ד כ"ה) 'ויסר את אופן מרכבותיה' ובמגילתא (פרשה ה') פליגי ר' יהודה ור' נחמיה, על ידי מה הוסר אופן המרכבות, רבי יהודה אומר מחמת האש של מעלה נשרפו הגלגלים של משה, רבי נחמיה אומר מקול רעם של מעלן.
ולפי דברינו אתא שפיר דיש לומר לפי הא דאמרו בסוגין "אמר רבא אפילו שופתא בית ידן בקופינא דמרא רפיא" היינו מצד חמימות רוח הקדים מתייבש הבית יד של הקדרום ונפל. וכן היה כאן שעל ידי רוח הקדים נתייבשו הידות שהאופנים מתגלגלות על ידיהן ונפלו הגלגלים מהידות ובגלל זה סרו אופני המרכבות ונפלו, ודו"ק.

בגמרא (דף ל"א:) "אמר רב חנן בר רבא אמר רב: ד' רוחות מנשבות בכל יום רוח צפונית ומזרחית ודרומית ומערבית ורוח צפונית מנשבת עם כולן שהיא מנשבת גם בשעה שכל אחת מן הרוחות האחרות מנשבות שאלמלא כן אילו לא היתה מנשבת יחד עמהן אין העולם מתקיים אפילו שעה אחת דרוח צפונית נוחה היא, לא חמה ולא צוננת, וממתקת את שאר הרוחות ורוח דרומית קשה מכולן משאר רוחות ואלמלא כן נץ שם של מלאך הדומה לנץ, מין עוף מעמידה בכנפיו, שלא תנשוב בחוק כל כך, היתה מחרבת כל העולם כולו מפניה שנאמר (איוב ל"ט כ"ו) 'המבינתך יאבר נץ יפרש כנפיו לתימן'. והגמרא מביא מעשה בענין הרוחות: רבא ורב נחמן בר יצחק הוו יתיב ישיבו יחד הוה חליף ואילו רב נחמן בר יצחק חליף ועבר על פניהם רב נחמן בר יצחק דית' בגוהרקא דדהבא כשהוא יושב בעגלה של זהב ופרים עליה סרבלא דכרתי וגלימה בצבע תכלת פורשה עליו רבא אול לגביה רבא חליף אליו לקבל את פניו, אבל רב נחמן בר יצחק לא אול לגביה לא חליף אליו כי לא הכירו שרב נחמן בר יצחק הוא אמר דלמא מאינשי דבי ריש גלותא נינהו אולי מאנשי בית ראש הגולה הוא זה רבא צריך להו רבא זקוק להם ולכן הוא חליף אליו, אבל אנא לא צריכנא להו אני איני זקוק להם ואיני צריך ללכת לקראתם, דרב נחמן בר יצחק היה תחתו של הריש גלותא ולכן לא היה זקוק להשתדל במיוחד להתקרב לריש גלותא ולאנשי ביתו, כדחזא דרב נחמן בר יצחק הוה אבל כשראה והכיר שרב נחמן בר יצחק הגיע אול לגביה חליף אף הוא אליו. גלי לדרעיה רב נחמן בר יצחק חשף את זרועו שהיתה רוח מורחית מנשבת והיה לו חם אמר שדיא נשיב רוח קדים מנשבת.

וכיון שהזכיר רב נחמן בר יצחק את הרוח מורחית אמר לו רבא כמה מאמרים של אמוראים בענין זה: אמר רבא הכי אמר רב אשה מפלת בו מחמת רוח קדים, ושמואל אמר אפי' מרגלית שבים מורקבת בו, ר' יוחנן אמר אפי' שכבת זרע שבמעי אשה מוסרחת בו... אמר רבא אפילו שופתא בקופינא דמרא רפיא אפילו ידית של עץ התחובה בחור שבראש המעדר מתרופפת ויוצאת מן החור, מחמת החום של רוח הקדים המייבשת את העץ עיי"ש.
והיות שישב"ק זו היא שבת שירה, אמרנו דבר בעתו מה טוב לבאר מאמרי חז"ל בענין שירה שאמרו ישראל על הים.

עוברים שבמעי אמרו שירה

בגמרא (סוטה דף ל') "תנו רבנן דרש רבי יוסי הגלילי: בשעה שעלו ישראל מן הים נתנו עיניהם לומר שירה. כיצד אמרו שירה? עולל מוטל על ברכי אמו, ותינוק יונק משדי אמו, כיון שראו את השכינה, עולל הגביה צוארו ותינוק שטט דד מפיו ואמרו: 'זה אלי ואנוהו' שנאמר (תהלים ח' ג') 'מפי עוללים ויונקים יסדת עוז'. היה רבי מאיר אומר: מניין שאפילו עוברים שבמעי אמנו אמרו שירה? שנאמר (תהלים ס"ח כ"ה) 'במקלות ברכו אלקים ה'".

לקראת שבת לבו ונלבה

הננו להודיע בזה לכל אנשי שלומינו קהל עדתינו הע"י
שכמידי שנה בשנה לרגל ימי השובבי"ם
המסוגלים לתשובה ולתיקון המעשים

אנו מארגנים שבת קודש המתאחדת בשבת אחים גם יחד

באת"ק מירון יע"א

בשב"ק פרשת יתרו - קבלת התורה הבעל"ט

כאיש אחד בלב אחד נעלה ברננה לשבות בצל הקודש
להתעלות ולהזדכך בעבודת ה' וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו
לבל נשוב ריקם אלא בתוספת קדושת יתירה.

ההרשמה עד יום ג' בערב אצל:

או הר"ר יואל ברד"מ ווייס הי"ו

052.7646718

הר"ר יואל כף הי"ו

050.4113621

המחכים לבואכם לשלום

הגבאים

הלכות ודינים, מפסקי הראשונים והאחרונים עם תוספת ביאורים וטעמים שונים

חוקים להורותם

דיני אמירת דברים שבקדושה במקום טהור (ג)

נערך ונסדר ע"י הרב יהואל מייכל אברהם פרידמאן שליט"א

לקרות אם נתגלה קצת מהם", ובאשל אברהם כתב "אפילו משהו" וכן הביאו בשו"ת תשוה"י ח"א בשם החזו"א, וכמו כן בשו"ת דובב מישירים ח"א סי' קכ"ד).

ולגבי מעט שערות שאי אפשר לצמצם ורגילות היא שיוצאות לחוץ, הביא ברמ"א דעת הרשב"א שאין חשש לומר נגדם דבר שבקדושה, אמנם דעת החת"ס (בשו"ת סי' ל"ב) להחמיר בזה וכ"כ בשו"ת צמח צדק להחמיר, עיי"ש באריכות, (דשי"ד בהם דברי הזוהר שבניא להלן, ובמ"א הביא דראוי לנהוג כהזוהר, ועי' שו"ת שבה"ל ח"ה סי' ט"ז, וממילא אין כאן מקום להאריך בזה עפ"י מנהגינו שמגלחות השערות כדלהלן).

מנהג קהילתינו

ומנהג קהילות קודש אשר הנשים מספרות לגמרי שערות ראשן, ומנהג זה נקבע כבר הרבה דורות, ובחנתם סופר (בתשו' חיו"ד סי' קצ"ה) משמע שהיה זה דבר פשוט שאחר הנישואין כל אחת עושה כן.

ובשו"ת אבני צדק (חיו"ד סי' ק"ו) וכן בשולחן העזר (סי' ט' סעי' י') הביאו סמך לזה מדברי הזוהר הקדוש (פרי נשא) שהחמיר מאוד שלא יתראה שום שער, וכתב שאלו הנשים המוציאות אפילו שער אחד, הם גורמות סכנה עניות ושאר צרות בבית, ומולידים בנים רעים, ולכן חששו שא"א להיות נזהר שלא יצא איזה שערות מתחת הכיסוי (וכן מובא בשו"ת מהרי"ץ ח"א סי' קכ"ז שהיה זה דבר פשוט שא"צ להזכירו, והיה זה נהוג ממילא אצל כל אחד אחר הנישואין, ולא היה בימים הקדמונים מי שהיה זה שאלה אצלו, ונתפשט בכל גלילות אשכנז בכל מקום שנתפזרו, והן ידוע דרשותיו של רבינו הק' בעל דברי יואל ז"ע לעורר בדרשות כל נדרי על ענין זה, והי' מרגלא בפומי' לומר "ביי האר" איז "וויי האר" שמביא כל המכאובים והחלאים רעים, דעל מה שאין נזהרים בזה, נמצא כ"כ צרות ועגמנ"פ ולבבות נשברות, ורבות יסורין, כי זה הגורם לכל המחלות שמביא כל הרעות רח"ל כדברי הזוה"ק הנ"ל).

בענין אמירת דבר שבקדושה ע"י אשה נגד טפח מגולה של אשה אחרת, הבאנו בגליון הקודם דעת הפוסקים שועה"ר ומשנ"ב שנקטו דמות, ודלא כהרמ"א דפסק כדעת הרא"ש דאסור, והבאנו מהרה"ק מהרי"ד מבעלזא דהחמיר, (וכן החמיר בזה בשו"ת מהר"ם בריסק ח"ב). יש להוסיף כי במכתב שכתב הרה"צ רבי נחמן מספינקא זצ"ל לבית מדרשו, מבקש ומזהיר שכל הנשים שבאים להתפלל בביהמ"ד לא יבואו להתפלל בגילוי בשר שלדעת הפוסקים אפי' אשה אסור להתפלל כנגדה (מובא בקונטרס אגרות קודש זכרון נצח).

דבר שבקדושה נגד שער שבאשה

שער של אשה נשואה אסור לומר דבר שבקדושה כנגדה (שו"ע סי' ע"ה סעי' ב', ומקורו בגמ' ברכות דף כ"ד ע"א, אמר רב ששת שער באשה ערוה, שנאמר שערך כעדר העיזים, ופי' רש"י דכיון דהפסוק משבח לה בזה משמע דזהו בגדר מקום מכוסה, והרא"ש והטושו"ע הביאו דין זה גם לגבי קריאת שמע, והרמב"ם (איסור"ב פכ"א הל"ב) הביא דין זה רק לגבי איסור הסתכלות וכמו באצבע קטנה).

נגד שער בנשים פרוצות

הרגילות בך

ואף במקום שיש נשים פרוצות שדרכם לילך מגולות, ג"כ נחשב לערוה ואסור לומר דבר שבקדושה כנגדן, כיון שצריכות לכסות את השער מצד הדין (משנ"ב סק"י, ושם כתב דיש בזה איסור תורה מדכתיב ופרע את ראש האשה מכלל שהיה מכוסה, וכ"פ בשו"ת צמח צדק אהע"ז סי' קל"ט, ובתורת חיים סק"ב).

עצימת עינים

עצימת עינים מהני אף לכתחילה כנגד שער שבאשה (משנ"ב סק"ה בשם הנשמ"א, דכל ערוה שהוא רק מדרבנן מועיל בהו עצימת עינים).

שיעור השערות

ואפילו אם אינו נראה רק מעט מהשערות גם כן אסור לומר נגדם דבר שבקדושה, (וכן משמע פשוט השו"ע שלא הזכירו בשערות השיעור של טפח, ובמשנ"ב סק"י כתב "ואסור

הידעת ???

כי רבים מאנשי שלומינו שיחיו
מעידים שהצליחו
ב"מזוהר"

בפרנסה בריווח ובהרחבת הדעת

בזכות נדבתם למען החזקת מוסדותינו הק'

"איד וועל נישט שוילדיג
בלייבן פאר ווער עס וועט
העלפן מייןע מוסדות"

חבורת "ויואל משה" דחסידי סאטמאר

שע"י תלמידי ישיבת חכמי לובלין בנשיאות מרן בעל שבט הלוי שליט"א

לחן ולכבוד צב"י תפארה

באותות כבוד וברגשי גיל ישמחו ידידים, בשבח וסילודים, להריק שפעת ברכותינו והלבביות, אל מול מע"כ האי גברא רבא, פרי ידיו מצליחים ברב חילי וגוברי להעמיד תלמידים הגונים המקושרים אליו בלב ונפש, פה מפיק מרגליות בנועם צוף אמרותיו, מחדש חידושים מבריקים כציצים ופרחים, חוזר ומושגן לנו דברי רביה"ק בעל ויואל משה, מקבל את כ"א בענוות חן ובנהורא נפישא, חיי"ם שיש בהם תורה ויראת שמים, פרי צדיק עץ חיי"ם, ה"ה

הגה"צ רבי חיים צבי מייזליש שליט"א

אב"ד דקהל יטב לב אלעד וראש ישיבת מהרי"ט בני ברק

לרגל השמחה שבאה"ל צדיקים באירוסו בנו החשוב והמופלג הרב יואל הי"ו

יה"ר שיזכה לרב תענוג ונחת דקדושה, ומשמחה זו יושפע לנו ולכל בית ישראל כל ברכאן דנפישא.

חבורת "ויואל משה" דחסידי סאטמאר

שע"י תלמידי ישיבת חכמי לובלין בני ברק

בית המדרש דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א

זכרון מאיר – בני ברק

נחמו נחמו

מתוך השתתפות בצער נשגר בהני שורתא, כסא דנחמתא, קדם ידידינו היקר לעילא מכל תושבחתא, משליך עצמו מנגד להיטיב לזולתו, ועשות צדקה וחסד כל מגמתו, וה' ברך את אברה"ם בכל, למען בית מדרשינו לא ישובות יומם וליל, עובד עבודת הלוי"ם במלאכת הקודש, בהתמסרותו הנפלאה בסידור ואירגון הבית מדרש,

מוה"ר אברהם מרדכי הלוי שטיינבערג הי"ו

ואתו עמו אחיו ידידינו היקר והנעלה האי גברא יקירא,

מסור ברוח נדיבה לבית מדרשינו המפוארה, ותומך נלהב של כוללינו המעטירה,

מוה"ר יעקב משה שטיינבערג הי"ו

היושבים בעמק חבכא בפטירת אמם החשובה אשה יראת היא תתהלל עליה השלום

המקום ינחם אותם בתוך שאר אבלי ציון, ונס מהם אנחה ויוגון, ובלע המות לנצח בביאת גוא"צ במהרה דידן.

המשתתפים בצעריכם בכאב וביגון

הגבאים

בשם מתפללי בית המדרש

תולדותיהם של צדיקים ומעשיהם הטובים של בעלי ההילולא אשר בשמותם נקובים

הילולא דצדיקא

הגה"ק רבי מרדכי בן הגה"ק רבי נח זי"ע מלעכאוויטש
יומא דהילולא י"ג שבט (תק"ע)

היום כי ניחר גרונו בעת התפלה, ובעת התפילה ה' ניתז על הקיר שממולו טיפות דם מגרונו שהתאמץ לצעוק.
פ"א נועדו יחדיו הרה"ק ר' נתן משידלאוועז עם הרה"ק ר' אברהם מסלאנים זי"ע, ושאל מוהרנ"ד את ר"א מה הוא הדרך של לעכאוויטש השיב לו כשאומר דבור יוצא מתחת עקביים עד כל עצמותי תאמרנה, וסיפר הוא בעצמו שבצעירתו התייגע מאד בברכות השחר, במלים וכוף את יצרנו להשתעבד לך, והי' מאריך בזה כמה שעות, וסיים ועכשיו אני עושה את כל זה בכהרף עין.
פ"א ה' בעיר לעמבערג, אמר, נודע לי שיש ציפור המזמרת ומשוררת להשי"ת בהתלהבות כה רבה עד שגופה מתפקע ומתה, אני מתפלל להקב"ה ונשאר בריא ושלם, אם כן מה ערך יש לתפילה שכזו, למחרת קידש וטיהר את עצמו, וערך את תפלתו בכוחות על אנושים עד שמרוב התלהבות נסדקה הראי' שלו, והי' בסכנה גדולה, והרופאים ייאשו אותו, טען לפני השי"ת וכי רצוני ה' שאתפלל רק תפלה אחת כזו, אני רוצה להתפלל עוד, ועזרו השי"ת וחזר לאיתנו, לימים נזדמן עוד פעם ללעמבערג, והיו אצלו המון רב חסידים, ועבר הדאקטער שייאשו אז, וראה שם אנשים רצים, שאל אותם לאן הם רצים, אמרו לו כי הצדיק מלעכאוויטש הוא פה, תמה הדאקטער ואמר העוד הוא חי, נשבע אני שהוא חי בלי ראי'.

מתולדותיו

הגה"ק ר' מרדכי מלעכאוויטש זי"ע נולד בשנת תק"ב לאביו הגה"ק ר' נח זי"ע, ונקרא שמו בישראל על שם זקינו הרה"ק ר' מרדכי יפה בעל הלבושים זי"ע והוא גם חתם עצמו שמו מרדכי יפה.

בעת שהי' ילד קטן עבר פ"א דרך עירם הגה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין זי"ע, ואביו הלך להקביל פניו ביחד עם בנו, והתאונן לפניו על בנו שאין לו התמדה בתורה, וביקשו שיברכהו בהתמדת התורה, אמר הגה"ק מקארלין לאביו שיניח את בנו אצלו לכמה רגעים, ואח"כ ילך לביתו, והרה"ק שכב על מטתו, ולקח את הילד וקירב אותו אל לבו במשך זמן מועט, לאחר מכן אמר לאביו, הוכחתי את בנך מעתה ילמוד בהתמדה, לימים כאשר סיפר הרה"ק מלעכאוויטש עובדא זו אמר שלימד אותו באותה שעה כיצד לעשות בעלי תשובות.

עוד בימי נעורותו נתייתם מאביו, ויחמלו עליו בני העיר, ושכרו לו מלמד שילמוד עמו, אבל הוא מיאן ללמוד, ויצא אל היער אשר הי' סמוך לעיר, ושהה שם שעות ארוכות בהתבודדות בינו ובין קונו, אבל נפלאות יסופר שבהיותו בן י"ב שנה דרש בבית הכנסת הגדול שבויילנא לפלול נפלא שהפליא כל שומעיו.

מתחלה נסע להרה"ק מבארדיטשוב זי"ע, והרה"ק מבארדיטשוב זי"ע חיבבו מאד, ואמר "על ר' מרדכי"לע שלי עומד שליש עולם", והוא לא הי' יכול לסבול את זה, ובא אל הרה"ק ר' שלמה מקארלין זי"ע, כשדרך על מפתן ביתו של הרה"ק ר"ש מקארלין אמר לו אברך שהרה"ק מבארדיטשוב אמר ששליש עולם עומד עליו אל ידרוך על מפתן ביתי, אמר א"כ כאן המקום שלי, ונתדבק מאד אליו, ועיקר מדרגותיו במעלות העבודה והיראה קיבל מרבו מובהק זו, לאחר פטירת רבו התיישב בליטא בעיר לעכאוויטש והתחיל לנהוג עדת ישראל, והעמיד תלמידים רבים שנודעו ביראתם ובצדקתם הגדולה, והוא אשר הפיץ ופירסם את תורת החסידות בליטא, כאשר גילה תלמידו הגדול הרה"ק ר' משה מקאברין זי"ע, כי הרבה נשמות גבוהות ירדו למדינות ליטא, ולא הצליחו לפעול מאומה, עד שבא הרה"ק מלעכאוויטש ובכח קדושתו הגדולה הפיח רוח חיים בעצמות היבשות.

כל עצמותיו תאמרנה

עבודתו שבלב זו תפילה הי' בכח רב ובקול חוצב להבות במס"נ ממש, וכל מי שהי' שומע תפלתו הי' נמש לבו כמים ומתעורר לתשובה שלימה, קולו הי' צרוד כל

בעזרה ש"ת
בשבת והודאה להשי"ת על כל הטוב והחסד אשר גמלני
שהחיינו וקיימנו והגיענו לשמחת
הננו להודיע בזה לכל ידידי ומכירי הע"י
כי אי"ה אכניס את בני שיחיו

בבריתו של אאע"ה

אי"ה ביום ראשון פרשת יתרו הבעל"ט בשעה 9.00 בדיוק
באולם "אחיעזר" רחוב אבני נזר 3

"הוואך נאכט"

תקיים אי"ה במוצש"ק פרשת בשלח משעה 9.30
בבית רחוב קדושת יו"ט 10

ידיכם האוהבה למואכס לאסא

אהרן מאיר ווייס

ביקור חולים "חסדי יואל" ד'סאטמאר

רח' ישמח משה 32 קרית יואל בני ברק

מדרש תנחומ"א

ביגון קודר ובצער רב, משתתפים אנו מעומק הלב, באבלו של ידידינו היקר והמהולל, וה' ברך את אברה"ם בכל, והאיש מרדכי רצוי לכל ידידיו, חן וחסד נסוך על פניו, משליך עצמו מנגד למען ביקור חולים, מדי ערב שבת בשבתו מתמסר ומרבה פעלים,

מוה"ר אברהם מרדכי שטיינבערג הי"ו

ואתו עמו כל המשפחה שיחיו

המתאבל מרה על פטירת אמו החשובה והמהוללה ע"ה

מן השמים ינחם בכפליים, אורך ימים ושנות חיים, ומעתה ועד עולם ישרה אצלו שמחה ונחת במלוא חפניים, ואמו הח' ע"ה תהיה מליצה ישרה עליו ועל בני ביתו, ואך קול ששון ושמחה ישמע על שפתו, וכל טוב סלה.

המשתתפים בצערך
הנהלת ביקור חולים

תודה וקול זמרה

הגנו לשגר כסא דברכתא, לעילא מכל תושבחתא, קדם ידידינו היקר מלמד מומחה להועיל לתינוקות של בית רבן, בהתמסרות נפלאה וברוח נאמן, משריש בליבות בנינו אהבת התורה, ומידות טובות בדרך הישרה, בסבר פנים וברוח מסורה, עושה מלאכתו עבודת הקודש באמונה, להעלות תלמידיו וללמדם כל מידה נכונה, שמו מהללים בשפתי רננה,

מוה"ר יעקב מיכאל היילברון הי"ו

לרגל שפחתו בנישואי בנו היקר והמהולל, אהוב וחביב בפי כל,
כער אלחנן אליעלך ני"ו עב"ג שתחי' למז"ט ובשעטו"ע

יה"ר מלפני אבינו שבשמים, שמשמחה זו יושפע לך שמחות בכפליים, ורב נחת במלוא חפניים, ובשכר עבודתך המסורה והנאמנה למען תלמידיו, תזכה לרב טוב וחסד לאורך כל ימי חיך, ותראה פרי קודש הילולים בעמליך, וכל טוב סלה.

כ"ד המערכים למען שמו גברת הודאה
חורי תלמידיו בת"ת יטב לב דסאטמאר

דבר בעתו

לקט אמרי קודש מפי צדיקי וקדושי עליון.
בגודל קדושת הימים הבעל"ט וסגולתו

עניני חמשה עשר בשבט

חמשה עשר בשבט אמרו בגמ' שהוא ר"ה היינו שבכל דבר יש קומה שלימה בין בשמים ממעל ועל הארץ מתחת וכמו כן בשנה יש קומה והימים שהמה ר"ה פ"י שהם בחינת הראש של השנה ובהם מתנהג כל השנה, וצריך האדם לשמור ביותר הימים האלה לקדש אותם לה' בקבלת עול מלכות שמים שלימה ועי"ז יתנהג כך כל השנה, חמשה עשר הוא אותיות שער שמחה רמז שביום הזה נפתחו לבני ישראל שער שמחה והשפעות כל טוב ולכן הוא ראש השנה לאילנות כי אילן עולה מאכל שנמשך לבני ישראל השפעת מזוני וכל טוב בזמן הזה אמר, ויש לרמז מה שאמרו שהוא ראש השנה לאילנות, כי מצינו בגמרא הקדושה, מאי איילנות כאילן הזה שאינו מוליד ואינו עושה פירות, וזה רמז במה שאמרו חמשה עשר בשבט הוא ראש השנה לאילן, פ"י אף למי שאינו עושה וזה רמז במה שאמרו חמשה עשר בשבט הוא ר"ה לאילנות פ"י אף למי שאינו עושה פירות חלילה בתורה ומצוות עד השתא יוכל לקבל על עצמו ביום זה שיהי' עליו עול מלכות שמים ועי"ז יהי' מוליד ועושה פירות בתורה ומצוות כל השנה כולה. (ארוץ עדות)

מחמשה עשר בשבט עד ר"ח ניסן כאשר היה מקדשים ע"פ הראיה מ"ה ימים הכלל כי ר"א ור"י חד סבר בניסן נברא העולם, וחד סבר בתשרי נברא העולם, והנה התוס' (ר"ה כו.) כתבו לפרש דהאדם נברא בכ"ה באלול ונמצא מ"ט"ו באב עד כ"ה אלול ארבעים יום נגד יצירת הוולד, וכן למ"ד בניסן נברא העולם האדם נברא בכ"ה באדר נמצא מ"ט"ו בשבט עד כ"ה אדר יש ארבעים יום נגד יצירת הוולד, ובאמת אנן פסקינן כשני המ"ד וזה שאנו עושין יומא דפגרא בט"ו באב וט"ו בשבט, ונמצא ט"ו בשבט הוא הכנה לפסח ופסח הוא הכנה למתן תורה נמצא ט"ו בשבט הוא הכנה למתן תורה, והא ראיא ג"כ שהתורה ניתנה בסיון ומשה רבינו ע"ה אמר משנה תורה בשבט ככתוב בעשתי עשר חודש הרי ראיא שהחודש שבט הוא הכנה למתן תורה. (קדושת לוי)

והענין הוא למה אז דוקא ראש השנה לאילנות לפי שהצירוף של החודש הזה חודש שבט יוצא מהפסוק ה'מר י'מירנו ו'היה היא ונודע בכל צירוף הק' שיווד קדמה לה"א וכן הוא"ו קדמה לה"א אז החסדים והרחמים גוברים בחודש ההוא ואם ח"ו להיפך שהשני ההי"ן קודמין אל י"ו אז תגבורת הדינין רחמנא ליצלן ומחמשה עשר בשבט שאז מתחיל להאיר החצי הצירוף האחרון היה כסדרן ומאז אין תגבורת הדינין ונעשה רחמים. (ישמח ישראל)

ולזאת המנהג ישראל לאכול פירות ביום זה לשבח ולקלס להשי"ת על העבר על הפירות שגדלו אשתקד וביום זה נתחדש והשרף באילנות שיוציאו את פרים בטוב טעם הפירות ושימנן ויעלו ויפריחו פירות טובים ושמנים ומתוקים לצרכי האדם. (תורת אמת)

ויש שרמזו מנהג אכילת פירות ביום זה עפי"מ"ש (תהלים א') והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו פלגי מים רמז לחמשה עשר בשבט כי שבט מזלו דלי והוא כלי המיועד למלאות בימים ופלגי הוא חצי דהיינו חצי חודש שבט אשר פריו יתן בעתו אשר ביום זו יתן האדם על שלחנו פירות. (עטרת ישועה)

יש לרמז מה שקבלה מרבתינו להתפלל בט"ו בשבט על אתרוג כשר יפה ומהודר שיומין השי"ת בעת המצטרך למצוה בחג הסוכות כי הנה זה היום אשר עולה השרף באילנות והיא כפי הזכות של כל א' מישראל הנה מה טוב ומה נעים שיתפלל האדם ביום ההוא ראשית יסוד הצמיחה שיוזמן לו השי"ת לעת המצטרך את הפרי עץ הדר והנה תפלתו תעשה פירות וזהו שרמז התנא (במשנה) באומרו לשון יחיד לאיל"ן להורות על האילן המיוחד המבואר בתורה למצוה. (בני יששכר)

ויש שכתבו שמי שאוכל אתרוג בט"ו בשבט יזכה להשלים שנתו. (אוהל ישכר)

ומסופר על הגה"ק רבי נפתלי הירצקא מראצפערט זי"ע שהיה נוהג לגמור כל ספר תהלים ביום ט"ו בשבט ולהתפלל על אתרוג נאה ומהודר. (זכרון נפתלי)

ומקובל מצדיקים שביום הזה הוא הזמן שמסוגל להמשיך בנים כי האדם עץ השדה. (שער יששכר)

והיו נהוג בכמה צדיקים ללבוש ביום הזה בגדי שבת ושהיו אומרים שיום זה הוא מנהג טוב ויפה לפרוש צ"א פרוטות לצדקה כמנין אילן וכמנין מים (עם הכולל) ובזכות הצדקה יוציאו האילנות פירות טובים. (מעשה הצדקה)

חמשה עשר הוא אותיות שער שמחה רמז שביום הזה נפתחו לבני ישראל שער שמחה והשפעות כל טוב ולכן הוא ראש השנה לאילנות כי אילן עולה מאכל שנמשך לבני השפעת מזוני וכל טוב בזה"ו אמר. (ארוץ עדות)

קופת גמילות חסדים דחסידי סאטמאר ב"ב

- מפעל גדול להלוואות ממון -

הודעות חשובות

אנו קוראים בזה את כל אחד בקהל הקודש וכל מי שמרגיש את הצורך הגדול לעזור לידידיו, חבריו, תלמידי חכמים, יראי שמים, משפחות עם ילדים קטנים וגדולים בליעה"ר, הזקוקים לעזרה בהלוואות כדי להשיג את הצרכים החשובים שזקוקים להם לפרנסה, לרפואה, ולנישואי ילדים.

באפשרותך ובידך לעזור על ידי הפקדות כספים ב-\$ וב-₪ וכשתצטרך תקבלו בחזרה

**לחזק מפעלי הקופות ע"י תרומה שנתית בסך \$ 100
לשם עבור שנת תשס"ח ולהשלים הפיגור משנים קודמות
ואלה ראשונים במעלה לקבל הלוואות**

לזכור! הקופות פועלות 48 שנים ללא הוצאות וללא חובות אבודים
כל הכספים המקבלים הם קודש למטרות המצוות
ב-15 עסקנים עובדים במלאכת הקודש ומשתדלים לשרת את הציבור כראוי

אלה הן מפעלי הקופות:

1. הלוואות רגילות בתשלומים עד 3.5 שנים
2. הלוואות למטרות מיוחדות חשובות עד 6 שנים
3. הלוואות לנישואי צאצאים עד 17 שנים
4. הלוואות לשכירות ב-\$ וב-₪
5. הלוואות בתשלומים שנתיים עד 4 שנים
6. הלוואות ב-2 תשלומים: חצי שנה, ושנה
7. הלוואות ואת האלף ל 3-4 חדשים
8. קופת החוסך ב-\$ וב-₪
9. תרומות בעלי קרנות, עמודי חסד, גומלי חסדים, תרומות שנתיות
10. פקדונות לזמן ארוך ולזמן קצר ב-\$ וב-₪

אנא תגדיל את השתתפותך הכספית כדי לעזור למבקשים עזרה לצרכים חשובים

כל העוזר, יתברך מאת הגומל חסדים טובים בכל מיילי דמיטב, ברכות וישועות, אכי"ר

בברכת החסד

עסקני הגמ"ח

קורות וסדר תקופת ימי בית שני מיוסד עפ"י מדרשי חז"ל וספרי אגדה

תקופת בית שני

כ"א

קיצור מגליון הקודם

מתתיהו נקם נקמת ה' והרג את פילפוס וכל המתיוונים שהעלו חזיר על במה לשם עבודה זרה בעת שרצו להרוג אותו, וכה התחיל המרידה מול מלכות הרשעה, כשהכריז מתתיהו שמי שרוצה לעבוד את השי"ת בלי מורא ומניעה מצד היוונים יבוא אליו, ואכן סביבו התאספו עם רב, ומל את כל הילדים אשר לא נימולו עד עתה מפחד היוונים, כשהרגיש מתתיהו שקרבו ימיו למות קרא לבניו ואמר להם, דעו כי עתה יתגרו בכם שונאינו במלחמות גדולות על אשר מרדנו בהם, ואמר לשמעון בכורו שהי' חכם מחוכם, אתה תהי' לאחיך לאב ואליך ישמעו לכל דבר, וליהודה אמר שהי' נתן בך כוח וגבורה ולכן תהי' לעם ישראל לשר צבא ללחום מלחמת ה', וימשה את יהודה לגיבור ומשיח מלחמה, ויגוע וימת ויאסף אל עמיו, אחר ימי אבלו אור יהודה חלציו וחגר בכלי מלחמה ואוסף את היראים ויצא למלחמה כנגד היוונים והמתיוונים והרג בהם עם רב, ונודע שמו של יהודה הצדיק לתהילה בכל העולם, על מעשי תוקפו כוחו וגבורתו, ועל קולו שהיא כשאת ארץ ועל מלחמותיו שהוא מצליח לנצח למעלה מדרך הטבע.

מלחמת ה':

כששמע אנטיוכוס אסיפאונס את שמע יהודה החשמונאי אשר הוא מצליח בכוחו למרוד בו, חרה אפו ונחרד עד מאוד, כי המצב ששל מלכות יון לא היה כפי טוב, שהרומים התחילו לכבוש את העולם, והאוצרות של המלך התחיל להרוקן כיון שהרבה מדינות התחילו למרוד ולא פרעו המיסים כמו הפרסיים ועוד, אבל לא הי' מוותר על ארץ ישראל שיהא מכניע תחתיו כיון ששמע שכפרו בדרכי נמוסי יון, והכריז אנטיוכוס בכל מדינות מלכותו להתקבץ עם חיל גדול ועצום מאוד, ויתן לכל חיל מצבאו שכר שנה תמימה, וישם תחתיו את ליזיאש אשר מוזרע המלוכה שהיא ינהג המדינה בעת אשר יהי' במלחמה ולחנך את בנו עד שובו מארץ פרס, שאנטיוכוס בעצמו יצא עם חיל לשקוט המרד בפרס, ועל המלחמה כנגד עם ישראל מסר לשריו ניקנור ואת גורגיאס ותלמי שהם יודעים היאך לשקוט המרד ביד חזקה, ויתן בידם מוחצית החיל ומוחצית השנהבים והי' ארבעים אלף איש חיל רגלי וששת אלפים פרשים, ויעלו בגאווה לבם לאמור, נמכור את שבוי העברים בעשרים אלף ככר, וילוהו עליהם גם חיל

ארם וכל חיל פלשת, ויוודע הדבר לסוחרי הארץ מסביב וישמחו ויבואו אל מוחנה היוונים וכסף רב בידם כדי לקנות את שבויי העברים לעבדים.

כשראה יהודה וכל זקני ישראל מה שקרה, וכי קרב הצר עד קצה הגבול הארץ ויתאבלו, ויחלץ יהודה קהל גדול למלחמה למען נפשם ולמען מקדישם, ותהי' ירושלים שממה מאין יושב כי כולם התקבצו מול ירושלים וקראו צום וילבישו שק וישמו עפר על ראשם, ויצעקו אל ה', ויפרשו את הספרי תורת ה' שחילצו מכף אויביהם ואת פארי הכהונה הביאו שמה, ואת המועשרות ואת הביכורים ואת הנזרים אשר מלאו ימי נזרם, ויצעקו בקול בכי אל ה' לאמור, הן מקדשך לטומאה וכהניך נרדפו וילבשו בושת, ואיככה נעמוד לפני שונאינו אם לא תושיענו ימינך, ויתקעו בשופרות ויתרעו בתרועה.

וישם יהודה המכבי עליהם שרי אלפים ושרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות ויעבור קול במחנה לאמור, מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו, ואשר ארש אשה ולא לקחה, או נטע כרם ולא חיללו, או איש הירא ורך לבב ילך וישוב לביתו, וישובו מן העם רבים,

הרקים, ויספר אל ליזאש את אשר קרהו, ותתעלפנה ידי ליזאש כי ראה כי נכשל כוחו בישראל.

ולך עשית שם גדול וקדוש:

גם אנטיוכוס אפיפאנס שב מארץ פרס בכלימה ובוז, כי יצא אנשי פרס לקראתו, שהוא המלך ולא פחדו ויגרישוהו וירדפו אחריו וקופחו רבים מאנשיו, ויגיע אנטיוכוס עד ארץ בבלי, ובעודו בצערו על כשלונו נודע לו על תבוסת שרי הצבא ביד היהודים ותבער בו חמתו לאמר אבוא על ירושלים ואשים אותה קברות מתים. ויקנא ה' לעירו ויחמול על החוזרים בתשובה, ואשר כבר מצאו את כוס התרעלה, וידרוש את דם החסידים והיישרים אשר שפך אנטיוכוס, ותתגבר התוהו בלב המלך המרשיע ויחלה ויפול למשכה, ויכחו ה' בשחין רע ובחולי מעיים, ועוד לא נכנע אנטיוכוס המתגאה ויעל בחיליו על ירושלים, הוא ושריו וחיל נורא עד מאוד, וירכב על המרכבה, וירגזו הוסים מקול צעקת הפילים וידלגו ויפצצו ויפול אנטיוכוס מן המרכבה והוא ה' איש שמן וכבד ותשכרנה עצמותיו, כי אז השבית ה' את חרפת המושיע המגדף אלקים וישראל עמו, והשיב לו חרפתו על חיקו ויחזק ה' את לבו, וצוה אנטיוכוס שיוסיפו לעלות אותו להלחם כנגד עם ישראל, כיון שהוסיף הוסיפו לו מן השמים על מכתו, ויבאש בשרו כצחנת נבילה מסרחת המושכלת בשדה בימי החום, וישלכוהו עבדיו ארצה וינסו מריחו הנבאש והנסרה, ואז הכיר אנטיוכוס במתגאה כי יד ה' נגעה בו והשפילה רוחו וייכנע, וידע כי על אשר התעלל במקדש ה' ובירושלים עיר קדשו, על אשר ה' הוא ראשית הגוים שעמדו על ישראל להשכיחם תורת ה' ולהעבירם מחוקי רצון, לכן נהפך עליו כבודו למשחית.

ויעתר אנטיוכוס אל ה', וידור נדר למול את בשר ערלתו לכשיתרפא, אבל לא נעתר ולא האזין לתפילתו, כי פיו ולבבו לא ה' שווין, ויכבד עליו חליו והוא נכשל ונודל ויפול בשרו מעל עצמו ולקץ היים נשמוטו מעיו ארצה, וזעק לשריו שיתנו את כתר מלכותו בראשו בנו הצעיר, וימות אנטיוכוס אפיפאנס מוות נבל ונבאש בדרך בארץ נכר' וצפור השמים אכלו את נבלתו כיון שלא יכלו להגיש מול הנבילה הנבאש, וימולוך את בנו אנטיוכוס אבפאטור תחתיו, ובכך הגיע הקיץ למלכות יון, כי שמונים ומאת שנת שלטה יון בעולם ואז ראשית ימי אלכסנדר המוקדון עד עתה שפרע ה' בהם, ויפול יון מלכות השלשלת (וגם אותיותיו משולשת) בכל - פרס - יון, ביד בני לוי שבט שלישי - ראובן - שמעון - לוי (שאותיותיו גם כן שלישי).

ויפלו יונים תוקעי סולפירים ביד לויים תוקעי חוצרות, ולובשי קיסים (כובעי ברזל) ביד לובשי מגבעות כהונה, וחיילים מלובשי פמלליא, (מכנסי הפרישים) נפלו ביד כהנים לובשי מכנסי ביד, ואז נתקיים הפסוק בדניאל ח' ז' אשר שוקי ברזל, ככרכתו של לוי בן יעקב אשר ברך משה לאמר "מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומו".

המשך יבוא א"ה

כי נמס לבבם מפני חיל צבא היוונים מלומדי מלחמה, וישארו במחנה יהודה שבעת אלפים איש מבחורי ישראל וידבר אליהם יהודה, התקדשו למחר להלחם באויביכם, וה' אלקים יהיו עמנו.

ויעל יהודה לקראת צבא יון בשפלות ורעה, ויט מאת אחיו לצד המחנה, ויפול על פניו ארצה ויצעק אל ה', וישלח היוונים בלאט את גורגיאס וחמשת אלפים איש ואלף פרשים עמו להתנפל על מחנה יהודה לילה, ויצא יהודה עם חיליו לקראתם כל הלילה, ולפנות בוקר הגיעו היהודים בלי הנשק מול מחנה יון כשראהו המחנה הגדול הצעיק יהודה אל ה' שישמיד את כל החיל הזה לעיניהם, למען ידעו כל העמים כי ה' הוא האלקים הפודה את עמו ישראל מכל צרותיו.

ביום השישי לאור בוקר ויחץ יהודה את המחנה לארבעה ראשים, וישם את אחיו בראשם, ויתקעו הכהנים בחצוצרות הקודש על הצר הצורר אותם, וירעו העם תרועה גדולה, ויעמדו בני מתתיהו באמונתו של הקב"ה, והנה ה' מחזה לעמו, ומעוז לבני ישראל ויברך ה' את חיל הקטן והדל ופועל ידיו רצה, ודלג יהודה לפניהם למלחמה ותפילתם מגינה עליהם מן הכליון, ויפגעו בגדודי היוונים שאף לא דימו בנפשם שיעיזו היהודים לבא עליהם, והתחילו להכריח ויבהלו לנוס דרך הערבה, ובכך פגעו היהודים את כל השונאים אשר נחשלו אחריהם וידלק יהודה אחריהם, מחצרון עד שדה אדום מול אשדוד ויבנה, ויהרג מהם כתשעת אלפים איש, ויעד יהודה באנשיו לכל יפנו אחרי השלל, כי טרם כלתה המלחמה שעוד גורגיאס ומחניהו לפניו, עודנו מדבר והנה גדוד האויב נראה בראש ההר, וירא גורגיאס כי היכו אנשיו וכי הוצתה אש במחנה, וכי עלה קיטור העשן השמימה ויבהל מאוד ויתעלף, ויפנו הצוררים עורף, וינסו מפני יהודה אל ארצות הגוים ויושע ה' את עמו ללא קרב.

וינחו היהודים מרדוף אחריהם כי הנה קרב יום השבת לבוא, ויהללו וישבחו את ה' המושיעם ביום ההוא, וישבתו בשבה המלחמה ולאחר השבת ויעטו אל השלל, ויבזזו זהב וכסף ובגדי תכלת וארגמון ורכוש אין מספר אשר מצאו במחנה היוונים, ויחלקו את השלל לאלמונות וליתומים ולאביוני העם, והנותר לקחו להם ולביתם, ויתחננו את ה' למען ישוב חסדו לעבדיו עד עולם, ויעל משם יהודה לקראת בגריס ותמוחיאוס פקידי יון הידורים אשר בארץ סור' וישיגם בעשתרות, ולפי גירסא שפילפוס ה' ג"כ עמהם, ויט מן הדרך שיראו מיהודה ויתחבאו באחד מן הבתים, וירדוף יהודה אחריהם ויצת אש בבית ושרפו בתוכו במיתה משונה, וינקום בהם את דם יריא ה' אשר שפכו.

וירא נקור את רוח היהודים ואת אומץ לבבם אשר לא כתמול שלשום, כי אזרו היהודים חיל ונקהלו לעמוד על נפשם, שהשליכו חייהם מנגד על דתם ועל תורתם, ויפשוט ניקבור את בגדי ארגמן, ויתנכר ללבוש בגדי דלים, וינס וימלט וישב ניקבור אל ארצו כאחד

התאחדות אברכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל – בני ברק

שמעו דבר ה'

הננו להודיע בזה לכל קהל אנ"ש ולאברכי קהילתינו הע"י
כי במוצש"ק זו הבעל"ט במסגרת סעודת מלוה דמלכה בבית מדרשינו בשיכון

נוכה לשמוע טעיפ מדברים חוצבים להבות אש שהשמיע

כ"ק מרן רביה"ק בעל דברי יואל זיעועכי"א

בסעודת רעוא דרעוין בשבועות השונבי"ם

שמיעת הטעיפ בשעה 9.00 בדיוק

ויה"ר שטכה לעורר לבבנו לשוב אל ה' בתשובה שלימה ובתקון המעשים, אכ"ר.

בברכת שבתא טובא דהגבאים

בית המדרש דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א

זכרון מאיר – בני ברק

רבי ושמחי ליעק"ב

באותות אהבה וידידות, נברך בשורות אחדות, ברכת מזל טוב, וברכות לרוב, מעומק הלב, קדם
ידידינו היקר והנעלה, נחמד למטה ואהוב למעלה, מכבד את ה' בגרונו בקולו הבהירה, בעל
קורא דבית מדרשינו בשפה נעימה וברורה, מלמד מומחה בעוז ותפארה,

מוה"ר יעקב מיכאל היילברון שליט"א

לרגל השמחה השרויה במעונו, בגישואי בנו כמר אלחנן אלימלך הי"ו עב"ג שתחי' למז"ט וגשעט"מ

וזאת הברכה בידידות נאמרת, שהזיווג יעלה יפה בהוד ותפארת, ושמחה זו תהא עוד שמחות
רבות גוררת, ואך קול ששון ושמחה ישמע תמיד במעונו, אושר ועושר בארמונו, וכט"ס.

המברכים בלונ"ח וברגשי שמחה

שלמה זלמן דאסקאל

אליעזר פאלאטשעק

משולחן מלכים

שיחות קודש שנשמעו מפי כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

1

יום ג' פרשת תולדות תשס"ח לפ"ק

חלק משיחה בעת ביקורו של כ"ק מרן רבינו שליט"א
בביתו של כ"ק אדמו"ר רבי שרגא פייוויש האגער שליט"א
האדמו"ר מקאסוב בארא פארק
לרגל חתונת בנו החתן ני"י
וגם חלק מהשיחה בביקור גומלין של האדמו"ר מקאסוב שליט"א
בבית רבינו שליט"א ביום א' ויצא תשס"ח לפ"ק

דער דברי חיים אליין איז אויך געפארן צום רוזשינער זי"ע.
איך האב געהערט פונעם טאטן ז"ל אז ווען דער רוזשינער
זי"ע איז אריבערגעקומען קיין סאדיגורא זענען אלע רבים
געפארן צו אים.

נאכן עמרת צבי אין זידיטשוב האט איבערגענומען זיין
אידעם רבי הערצל (לאבין זצ"ל). ער האט איבערגענומען
דאס ביהמ"ד פונעם עמרת צבי.

רבי הערצל האט געהייסן 'זידיטשובער רבי', און ער האט
באשלאסן צו פארן צום רוזשינער זי"ע. רבי אייזיקל
זידיטשובער זי"ע האט אויך געהאט חשק צו פארן, אבער
ער האט נישט געהאט קיין געלט, און ער האט נישט
געקענט פארן. ווען ער האט געהערט אז רבי הערצל
פארט - רבי הערצל איז אים דאך געווען אן ערשטער
קאזין (הרה"ק רבי יצחק אייזיק מוידטשוב זצ"ל) היה בן
הרה"ק ישכר בעריש מוידטשוב זצ"ל, אחיו של העמרת
צבי זצ"ל) - האט ער זיך איינגעבעטן ביי אים אז ער זאל
אים מיטנעמען מיט זיך. אזוי ווי עס האט דאך אלעס
געקאסט געלט, האט זיך רבי אייזיקל אנגעטראגן אז ער
וועט זיין זיין גבאי, ער האט זיך אונטערגענומען אז ער
וועט אים משמש זיין מיט אלע ענינים אזוי ווי א גבאי, וואס
מיטארף משמש זיין, אזוי האט רבי הערצל מסכים געווען
אים מיטצונעמען אויף זיינע הוצאות.

איך האב געהערט פונעם טאטן ז"ל אז דער רבי ר' אייזיקל
איז געווען א גרויסער גברא דקפדנא, ער האט געדענקט
ווער עס האט אים א טובה געטון, און ווער עס האט אים

באמצע השיחה אודות מחלוקת צאנז-סאדיגורא

רבינו שליט"א: אין ירושלים איז אויך געווען רוזינע
חסידים, ס'איז טאקע געווען א מחלוקת אבער ס'איז נישט
געווען אינטערנאצינאל ווי מ'זאגט, ס'איז נאך געווען מער
באגרעניצט, ביז ווען מען האט געמאכט רח"ל א חרם אין
ירושלים ביים כותל המערבי אויף צאנז, ער האט
דאס געמאכט... דאס האט גורם געווען אז ס'איז געווארן א
וועלטס מחלוקה, דאס האט ארויסגענומען פון די כלים
אסאך גדולי ישראל, איך רעד נישט פון קיין חסידי'שע
רבי'ס נאר גדולי ישראל. מ'האט נישט פארשוויגן אזוינס.

האדמו"ר מקאסוב: ר' נפתלי חיים (ה"ה הרה"ק רבי
נפתלי חיים האראוויטץ זי"ע בן הרה"ק האמרי נעים זי"ע
ונכד הרה"ק מצאנז זי"ע והתגורר בארה"ק) פלעגט שרייבן
קמיעות, פלעגט ער שרייבן..... (השם של אותו האיש
שעשה את החרם)

רבינו: יא, ער האט געזאגט ער איז אזא 'חיצוק' אז די
חיצונים האבן מורא פון אים...

דער ייטב לב איז געווען אין צאנז דעמאלטס ביי די
מחלוקה, און דער דברי חיים האט אים געבעטן אז ער זאל
אונטערשרייבן, ער האט אבער נישט געהאט קיין חשק,
האט ער געזאגט "מחותן" - דער צאנזער רב איז אים
געווען א מחותן - "עס זענען דאך דעם הייליגן רוזשינערס
קינדער"...

האט אים דער דברי חיים גענטפערט "מחותן, קוקטס מיר
אריין אין הארץ צי איך האב עפעס א פני' דערביי"...

אין אייזיק' האט ער געזאגט אויף זיך. ח' אין 'חיים' (הרה"ק בעל דברי חיים מצאנז) און ד' אין דוד (הרה"ק מדינב).

רבי דוד'ל דינובער פלעגט זאגן ווערמלעך, האט ער געזאגט "מילא איר לייגט מיך צום סוף פארשטיי איך, אבער פארוואס לייגט איר זיך צום ערשט?"

דער רבי ר' אייזיק'ל זידיטשובער פלעגט וואונטשן "א ברכה פון הימל, א ישועה פון הימל", דאס איז געווען א חידוש, ער איז דאך געווארן א גרויסער רבי מיט טויזענטער חסידים פון איין טאג אויף צווייטן, זיין הנהגה איז געווען א גרויסער חידוש, און אז ער האט אנגעהויבן צו טיילן אזעלכע ברכות וואס מען איז נישט געוואוינט צו הערן, הבטחות פון הימל, האט דאס עמיצער געזאגט פארן דברי חיים אז ס'איז דא א נייער רבי אין זידיטשוב, און ער וואונטשט "א ברכה פון הימל, א ישועה פון הימל", ער האט אים אזוי פארמסר'ט.

האט דער דברי חיים געזאגט "זידיטשובער הימלען זענען אמת'ע הימלען".

דער דברי חיים האט אים זייער מקרב געווען נאך פון פריער, נאך ווען ער פלעגט ארומפארן איז ער געווען אין צאנז, און ער איז געזעסן ביים דברי חיים אין בית המדרש און געלערנט, עס איז געווען ווייטער, און דער דברי חיים איז ארויסגעגאנגען מאחורי הבית, ווי עס איז געווען בימים ההם, און ער איז ארויסגעגאנגען מיטן כאלאטל, און רבי אייזיק'ל איז געזעסן אין בית המדרש און געלערנט אויפן קול - רבי אייזיק'ל איז געווען א גרויסער מתמיד - דער דברי חיים איז צוגעגאנגען צום מיר פון ביהמ"ד און ער האט זיך אנגעלאגט אויפן מיר, ווייל ער האט געוואלט הערן ווי אזוי ער לערנט.

עס איז געווען ווייטער און עס האט אנגעהויבן צו שנייען, דער דברי חיים איז געשטאנען מיטן כאלאטל, לא חלי ולא מרגיש, אזוי איז ער געשטאנען א לענגערע צייט ווען עס איז אנגעפאלן אויף אים א שניי. ביז מען האט זיך אין אכט גענומען ביים דברי חיים אין שטוב אז ער איז נישטא. מען האט ארומגעקוקט וואו ער איז נעלם געווארן, ארויסגייענדיג אין הויף האט מען אים געטראפן שטיין צוגעבויגן צום מיר באדעקט מיט שניי, אזוי ווי די מעשה הלל הזקן, מען האט אים אריינגעפירט אין שטוב, מ'האט אים אפגעפיצט, און מ'האט אים געפרעגט וואס דא איז פארגעגאנגען, האט דער דברי חיים געזאגט "איך בין דא דורכגעגאנגען און איך האב געהערט לערנען תורה לשמה, כ'האב זיך נישט געקענט אפרייסן".

האדמו"ר מקאסוב: ער האט אבער אליין געלעבט מיט א גרויסע עניויות...

מהנה געווען, און ער האט אויך געדענקט ווער עס האט אים... האט זיך רבי אייזיק'ל אמאל אויסגעדריקט אז דאס וואס ער האט דעמאלטס געדארפט אויספיצן די שטיינעל, דאס קען ער נישט מוחל זיין.

בקיצור, ווען זיי זענען אנגעקומען קיין סאדיגורא, איז געווען א זמן ווען מ'האט געקענט אריינגיין, ווען רבי הערצל דער זידיטשובער רבי איז אריינגעגאנגען איז אונטער אים געגאנגען רבי אייזיק'ל ווי א גבאי.

די גבאים פונעם רוזשינער האבן פארגעשטעלט פארן רבי'ן ווער עס זענען די וואס זענען אריינגעקומען, האבן זיי פארגעשטעלט אז דאס איז דער זידיטשובער רבי, "ווער איז דאס?", האט דער רוזשינער געפרעגט, האבן זיי געזאגט אז "דאס איז דער גבאי".

"מיר געפעלט בעסער דער גבאי"... האט דער רוזשינער געזאגט.

האדמו"ר מקאסוב: ווען האט ר' הערצל איבערגעלאזט דאס רבנות?

רבינו: די מעשה איז געווען אזוי, דער טאטע ז"ל האט דערציילט אז אין א שיינעם טאג האט רבי אייזיק'ל באשלאסן אז ער פארט מער נישט ארום, כדרכו בקודש ביז דעמאלטס וואס ער פלעגט אסאך ארומצופארן איבער די שטעט, און ער איז פארבליבן אין זידיטשוב. דער עולם האט אנגעהויבן צו קומען צו אים אהין.

ווען ר' הערצל האט געזעהן אז דער עולם קומט צו רבי אייזיק'ל, האט ער געזאגט אז ער גיט אים איבער דאס ביהמ"ד לכבודו, און רבי אייזיק'ל האט אויסגעהאלטן רבי הערצל בכבוד.

אזוי האט דער טאטע ז"ל דערציילט, אבער איך האב געהערט פון זידיטשובער אייניקלעך, אז ער האט איבערגענומען דאס רבנות איין ראש השנה ווען רבי אייזיק'ל אריינגעקומען אין ביהמ"ד צו תקיעת שופר, ער איז צוגעגאנגען צו די בימה צו תקיעת שופר, ער האט נישט געזאגט "מן המיצר" און געמאכט די ברכה און געבלאזן שופר...

וועגן דעם זאגט מען נישט "מן המיצר" אין זידיטשוב פאר תקיעת שופר... אזוי האב איך געהערט פון זידיטשוב'ער אייניקלעך.

האדמו"ר מקאסוב: אלע צדיקים האבן זייער גרויס גערעדט פון ר' אייזיק'ל, דער צאנזער רב האט געזאגט דעם רמז אח"ד....

רבינו: דער רמז אויף אח"ד האט געזאגט הרה"ק רבי אייזיק'ל קאמארנער זי"ע, ער האט געזאגט אין א שמועס מיט הרה"ק רבי דוד'ל דינובער זי"ע, אז דער א' פון אח"ד,

רבינו: דער מאטע פלעגט זאגן אז ער איז געווען אזוי ארים, ער האט נישט געהאט קיין געלט צו קויפן לעכט, האט ער געלערנט אויפן גאס לאור הלכנה.

דאס האב איך אויך געהערט וואס דער מאטע ז"ל האט דערציילט אז ער האט געהאט א שטוב מיט קינדער און ער האט נישט געהאט קיין פרנסה, האט ער זיך מיישב געווען אז ער וויל ווערן א שוחט אין א שטעטל, האט ער זיך אויסגעלערנט שחיטות, האט ער נאר געדארפט א פאסטן, איז ער אוועקגעפארן קיין בעלזא, צום ערשטן בעלזער רב, דער בעלזער רב האט דאך געהאט א גרויסן איינפלוס, שמו הולך בכל המדינות, האט ער געוואוסט אז דער בעלזער רב קען אים פארשאפן א פאסטן.

איז ער אריינגעגאנגען צום בעלזער רב און ער האט אים דערציילט אז ער האט נישט קיין פרנסה, און ער האט א שטוב מיט קינדער און ער האט זיך געלערנט שחיטה, בעט ער דעם רבי'ן אז ער זאל אים פארשאפן א פאסטן.

ער האט געזאגט זיין בקשה און ער איז אוועקגעגאנגען, ער האט געווארט יעדן טאג ער האט געוואוסט אז אויב דער בעלזער רב וויל וועט דאס אזוי זיין. עס איז אבער דורך א שטיק צייט און ער הערט נישט גארנישט, איז ער געווארן זייער צובראכן איז ער געגאנגען צו הרח"ק רבי העניך אלעסקער זצ"ל, אן איידעם ביים בעלזער רב, און ער האט זיך זייער אויסגעקערט פאר אים אז ער איז געווען ביים שווער דער בעלזער רב און ער האט אים געבעטן א פאסטן וכו', האט ער געזאגט 'א שוחט דארף זיין א ירא שמים מרבים' אפשר שפירט דער בעלזער רב אז איך בין נישט גענוג ירא שמים? און ער האט אים געבעטן אז ער זאל עפעס טון פאר אים.

רבי העניכ'ל איז אריינגעגאנגען צום בעלזער רב, און ער האט געזאגט אז עס איז געווען ביי אים רבי אייזיקל, א בנן של קדושים, ער האט נישט קיין פרנסה, ער האט א שטוב מיט קינדער, ער איז געווען דא ביים שווער בעטן א פאסטן, און עס טוט אים זייער וויי אז דער שווער טוט נישט פאר אים.

רופט זיך אן דער בעלזער רב "טויענטער אידן וועלן פארן צו אים, א שוחט וועל איך אים מאכן?!"

ער האט געזאגט "יצחק אייזיק בן עטיא" איז די ראשי תיבות פון די 'עולמות...' (יצירה, אצילות, בריאה, עשיה). **האדמו"ר מקאסוב:** אפשר וועל איך נאך אויך קענען האבן א שטיקל פרנסה... דער רבי טוט דאך אין שחיטה יעצט...

והביע האדמו"ר מקאסוב גודל התפעלותו מכמה פרטים שראה בעת ביקורו בבית השחיטה המהודרת בקרית יואל

האדמו"ר מקאסוב: אידן זענען מבינים...

איך בין יעצט נאכאמאל געווען אינעם בית השחיטה... מ'האט דארט געזאגט אז דער רבי איז הערשט געווען. יעצט האב איך געקענט געהעריג זעהן דעם מקום השחיטה וואס כ'האב נאך ביז היינט נישט געזעהן. מ'האט אן אנדערע פנים די גאנצע זאך.

רבינו: מ'דארף געבן צו עסן כשר פלייש פאר אידן, פלייש קען זיין די כשר'סטע זאך, און ס'קען חלילה זיין די טריפה'סטע זאך...

ס'איז א גרויסע מעלה אז די בית השחיטה איז דא ביי די האנט, מ'קען גיין משגיח זיין שטענדיג ווען מ'ווייל. ס'מאכט זיך דא אלע סארט שאלות, פארשידענע טריפות, תערובות, נקרש הדם וכדומה.

ס'איז שוין דאס דריטע מאל וואס מ'בויעט דאס איבער, מ'לייגט צו פארשידענע חומרות... מ'מאכט איצט א ניי שטיבל פאר די שוחטים וכדומה. ס'ווערט אלץ נתחדש, אלץ איז דא ניי זאכן. מ'האלט יעצט אינמיטן אויספלאנירן די מליחה ווי אזוי עס זאל זיין, דאס מקום וואו מ'זאלצט יעצט איז ענג, מ'זייט ארויפבויען בעז"ה א שטאק אויף די הייך אז ס'זאל זיין בהרחבה.

האדמו"ר מקאסוב: עס איז א גרויסער הידור אין דעם "בית השחיטה" אז די שוחטים שלאפן דא אינדערהיים.

איך בין געווען אין א בית השחיטה, איך האב געטראפן 5 אויגער פארטאגס איינעם שלאפן אין ביהמ"ד, כ'האב זיך געוואונדערט וואס גייט דא פאר? זאגט מען מיר אז ער האלט שוין נאך די שחיטה, עס איז געווען מאנטאג אינדערפרי ער האט שוין געהאלטן נאך די שחיטה...

ווען איז ער געשלאפן יענע נאכט? כ'האב נישט געוואלט פרעגן. אז די שוחטים שלאפן געהעריג אינדערהיים איז דאס א געוואלדיגע זאך.

רבינו: יא, אז ער שלאפט געהעריג איז ער א מענטש! און ער איז א איד!

האדמו"ר מקאסוב סיפר כמה פרטים שראה אצל בתי שחיטות אחרים, שהשוחטים באים ממקומות רחוקים ודין גרמא לכמה מכשולות, שמוזכר מוכח גודל הנחיצות של ההידורים בבית השחיטה.

האדמו"ר מקאסוב: דער רבי האט דא חומרות... פרנסה וויים איך נישט ווער עס מאכט דא... יא, כלל ישראל מאכט דא פרנסה, מ'האט מהודר'דיגע פלייש, אבער אז איינער זאל דא פארדינען געלט זע איך נישט ווי אזוי.

היינט קען דער עולם נישט דאס מציאות, אמאל האט זיך אלעס געדרייט ארום די שחיטה.

רבינו: אמאל איז אין יעדע שטעטל געווען א שוחט, מיט מנקרים, יעדער האט אלעס געהאט. אמאל איז יעדער רב געווען פארנומען מיט די שאלות פון עופות. היינט ווייסט מען שוין דאס נישט. ס'איז געווען שאלות מיט די געשטאפטע עופות וכדומה.

היינט מאכט זיך אמאל שאלות מיט אינטערעסאנטע עופות, ס'מאכט זיך משונה'דיגע עופות, מיט מערערע פיס, אנע פליגל, ס'איז געווען א עוף מיט צען פיס... ס'איז ארויסגעקומען פונעם עוף צען פיסלעך! ס'איז שוין אפאר מאל געווען דא אזא 'יותר'.

א' השוכים הנוכחים: ביי בהמות איז נישטא קיין שום שינויים, נאר ביי די ריאה מאכט זיך שינוים, ביי אלע אנדערע אברים איז נישטא קיין שום שינוי.

רבינו: א נאגל מאכט זיך אמאל אז מ'טרעפט, אויב ס'האט אראפגעשלאנגען א נאגל, מ'טרעפט עס אין בית הכסות.

מ'טרעפט אמאל ביי עופות אויך צוויי מרה'ס (גאל).

די ריאה איז פול מיט שאלות.

דאס וואס איך האב געזאגט וועגן די פארשידענע שאלות איז אויך נאר ווען מ'שעכט גאר אסאך, מ'שעכט דאך דא ב"ה יעדן טאג טויזענטער עופות, באמת איז נישטא אזוי סך שאלות אז מ'גייט לויטן פראצענט פון וויפיל מ'שעכט. אבער ס'מאכט זיך פון צייט צו צייט.

האדמו"ר מקאסוב: מ'זעהט טאקע ווי אידן זענען דאס מחשיב, דער עולם פאדערט די פלייש...

רבינו: אמת, ערשט נאך די מעשה וואס האט פאסירט אין מאנס, איז געווארן אן אויפוואכונג בעניני כשרות, ביז דעמאלטס האט מען געהאלטן אז כל ישראל בהזקת כשרות און מ'האט דאס אנגענומען.

האדמו"ר מקאסוב: מ'האפט אז דער רבי וועט דא מאכן א שחיטה אויך פאר בהמות.

רבינו: בהמות צו מאכן דא... די בהמות האדעוועט מען דאך נישט אין די געגענט, ממילא אהערצוברענגען לעבעדיגע בהמות אהער איז שוין א שווערע זאך, דאס אליין צווינגט צו גיין אין די מרחקים.

האדמו"ר מקאסוב: דער רבי זאל האבן סייעתא דשמיא.

רבינו: בהמות איז סך שווערער, עס איז בכלל נישט קיין דמיון, עס איז אזוי קאמפליצירט, די שחיטה, א ניקור, די כרעים, א סירכא, ס'איז זייער קאמפליצירט...

האדמו"ר מקאסוב: מ'זעט אבער אנקומען דערצו... דער רבי וועט דאס נאך מאכן.

רבינו: כ' בין טאקע פארנומען יעצט מיט דעם גאנצן הלך ילך...

והזכיר האדמו"ר מקאסוב שביקר ב"היכל ראזענבערג" ומתחת לביהמ"ד הגדול בקרית יואל יצ"ו ומצא שם ציבור נכבד שיושבים ולומדים

דער רבי דארף איבערגעבן דעם סוד אויך פאר אונז... נישט דוקא פאר רוחניות, פאר גשמיות, די הנאה וואס מ'קוקט אן א יונגערמאן נאך א שעה לערנען, אז מ'זאגט אים אויס דעם סוד ווי גוט דאס איז פאר אים.

רבינו: דער אמת איז אז עס זענען דא יונגעלייט וואס האבן אנגעהויבן צו לערנען און זיי זענען ממש נהפך לאיש אחר. דער גאנצער מענטש איז געווארן אנדערש, דאס דאווענען, זיין גאנצע התנהגות.

האדמו"ר מקאסוב: ס'איז טאקע דא יונגעלייט וואס האבן אנגעהויבן צו לערנען דעם סדר אין "יסודי התורה", זייער דאווענען, זיי זענען בכלל נישט צום דערקענען.

איך זע עס אויף די יונגעלייט וואס זיצן און לערנען, ס'איז ממש הפלא ופלא.

וכבר רבינו לברך על היין

רבינו: איך מיינ אז דער סוד איז אז מ'רעדט אסאך דערפון.

האדמו"ר מקאסוב: דאס אז דער רבי לערנט אסאך דאס גיט אויך צו, דאס איז א גוטע אדווערטיזמענט, איינער וויל רעדן צום רבי'ן זאגט מען אז דער רבי איז אין די ישיבה, נו, וואס מיינט ער? דאס איז א מורא'דיג גוטע אדווערטיזמענט, ווי זאגט די וועלט א גוטער מארקעטער איז דער וואס טוט עס אליין...

רבינו: דא אין קרית יואל שטייט מען נאך אויף אינדערפרי לערנען... אפילו אין פלעצער וואו דער עולם לערנט, אבער אויפשטיין אינדערפרי לערנען, דער מושג ווערט ווייניגער.

האדמו"ר מקאסוב: אין 53 אין בית ח' לערנעט מען אויך אינדערפרי, זעקס אזייגער איז פיל, עטליכע שיעורים זענען דא דארט, אין אלגעמיין איז טאקע נישטא אבער דארט איז אלס געווען.

ובירך רבינו על היין

וברכו רבינו: לחיים לחיים, דער אייבערשטער זאל העלפן שמחות תמיד שמחות תמיד מיט שידוכים און מיט אלעם גוטן מיט פרייליכע הערצער מיט אסאך תענוג ונחת ביי די קינדער, און ביי די אייניקלעך אי"ה, מיט ברכה און הצלחה וכל טוב.

איך הער איר קומט אויף שבת קיין קרית יואל, דער אייבערשטער זאל העלפן הצלחה מיט סייעתא דשמיא' ונפרדו לשלום

דברית קודש

מב"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

סעודת רעוא דרעווין פרשת בא שנת תשס"ח לפ"ק פאלם ספרינגס

ויאמר ה' אל משה ואל אהרן
זאת חקת הפסח.

איתא במדרש רבה (פי"ט ס"א) זש"ה
(משלי יד י) לב יודע מרת נפשו, וצ"ב
הקישור.

ויתבאר על פי מה שכתב א"ז זללה"ה
בישמח משה (פ' ויקרא) בטעם הקרבנות,
דלכאורה אם אדם חטא בהמה מה חטאה,
אכן העיקר שעל ידי הקרבן ישים החוטא
אל לבו, מה זה שבשביל שחטאתי ישחט
תמורתני בעל חי שלא חטא ואין עול בכפה,
בודאי אין זה כי אם שצריך הפחות
להשתעבד לנכבד ממנו, ואם יעלה זאת על
לבו אזי יתעורר ללמוד קל וחומר, ומה החי
לנגד האדם שלא בראו ולא גמלו כל טוב
יאבד מן העולם עבורו, על אחת כמה וכמה
מלך מלכי המלכים הקב"ה שהוא נגדו
כאפס וכאין, ועוד שגמלני כל טוב בראני
וזנני ופרנסני, ובכל עת ובכל רגע משגיח
עלי ונותן לי שפע חיים, בודאי ראוי
שישתעבד האדם הפחות לשמו הנכבד.
וזהו ביאור מאמרם ז"ל (ברכות נה) שלחנו של
אדם דומה למזבח, דגם על ידי ששוחט
בהמות ועופות למאכלו ע"כ מטעם
השתעבדות הפחות לנכבד, א"כ גם מזה

יוכל ליקח קל וחומר לעצמו להשתעבד
לרוממות הבורא יתעלה, עכ"ד.

וא"ז זללה"ה בעצי חיים (פ' קרח) פי' בזה
הכתוב בפרשה זו, וגם מקנינו ילך עמנו וגו'
כי ממנו נקח לעבוד את ה', ר"ל שמקנינו
ילך עמנו לזבוח לה', ומזה נקח האידך לעבוד
את ה' על ידי השתעבדות פחות לנכבד
במה שבעלי חיים משועבד לנו לשחטו,
מכל שכן שראוי לשום אל לב שהאדם
צריך לשעבד גופו ומחשבתו לאבינו
שבשמים, עכ"ד. (וכ"כ מרן דו"ז זללה"ה בדברי יואל
פרשתן עמוד דש).

ועל פי זה יש לפרש הכתוב לעיל
בפרשה והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן
ה' לכם כאשר דבר ושמרתם את העבודה
הזאת, והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה
העבודה הזאת לכם, ואמרתם זבח פסח
הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל
במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל,
והבעל הגדה מוטיב לה לשאלת בן הרשע,
ומסיק ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל
כפר בעיקר ואף אתה הקהה את שיניו
ואמור לו בעבור זה עשה ה' לי בצאתי
ממצרים, לי ולא לא אילו היה שם לא היה
נגאל. ביאור הענין דהנה איתא בגמרא

אמיתי, הרי זה מחמת שכפר בעיקר, ויש לו ל"ע חסרון באמונה בהקב"ה, ולכך אינו רוצה לשעבד עצמו להשי"ת, ואומר לכם ולא לו, ולזה משיבין לו בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים, ופירש"י בעבור זה שאקיים מצותיו, כי הקב"ה הוציאנו ממצרים כדי שנהיה משעבדים לו יתברך (רש"י שמות כ ב) ונקיים מצותיו, ולכן הרשע שאינו רוצה לשעבד עצמו במצות הבורא אילו היה שם לא היה נגאל.

ובזה יתבאר דרשת המדרש זאת חקת הפסח, זש"ה לב יודע מרת נפשו, כי חק של קרבן פסח ששוחטין הבהמה הוא שילמד האדם ממנו ענין ההשתעבדות פחות לנכבד, ולזה דרש המדרש לב יודע מרת נפשו, כי יודע האדם כמה רחוק הוא ממדרגה זו שאינו עושה לעצמו חשבון הנפש לחשוב ולהתבונן בגדלותו ית"ש וכמה הוא צריך להשתעבד אליו, וזהו החק של קרבן פסח שיזכור האדם לעשות לעצמו תמיד חשבון הנפש לשעבד עצמו להקב"ה, ושמרתם את העבודה הזאת, לשעבד רמ"ח איבריו ושם"ה גידיו להבורא ית"ש תמיד בכל עת ובכל זמן, וזהו הלימוד מן קרבן פסח ושמרתם את העבודה הזאת, לשמור ולזכור עבודה זו על משך כל השנה. **ולכוננה** זו אמרו חז"ל (פסחים קיט: רשב"ם) אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן, כדי שישאר הטעם בפיו. והכוונה בזה שהטעם של קרבן פסח שצריכים השתעבדות פחות

(פסחים מט:) תניא רבי אומר עם הארץ אסור לאכול בשר, והטעם בזה י"ל דלכאורה איך ישחט עבדו בעל חי שלא חטא כלום ואינו משועבד לו, אלא מטעם השתעבדות פחות לנכבד, אך כיון שאינו עוסק בתורה ואינו משעבד עצמו להקב"ה הנכבד ממנו איך יצפה שהפחות ממנו ישתעבד לו, ועל כן אסור לו לאכול בשר. (ועיין בדברינו יתרו תשמ"ב). ובזה יתבאר ציווי הבורא יתברך והיה כי תבואו אל הארץ וגו' שיקיימו אז מצות הקרבת קרבן פסח, ושמרתם את העבודה הזאת, וקראו הכתוב עבודה, כי אכילת קרבן פסח היה עבודה גדולה שהאדם באכלו כזית בשר יעשה לעצמו חשבון הנפש וישים אל לבו ענין השתעבדות פחות לנכבד, ופי כמה צריך הוא לשעבד עצמו להקב"ה. והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבודה הזאת לכם, כי בן הרשע הרי הוא מואס בעבודה זו ואינו רוצה לשעבד עצמו להקב"ה, ולכן הוא שואל מה העבודה הזאת של אכילת בשר שאינו לפי רוחו לקבל על עצמו עול מלכותו יתברך, ולזה אמר הבעל הגדה ולפי שהוציא עצמו מן הכלל כפר בעיקר, כי ענין של השתעבדות הפחות לנכבד והוא יסוד גדול באמונת בני ישראל המאמינים בה' אשר לגדולתו אין חקר והוא זן ומפרנס לכל שצריכים אנחנו להשתעבד אליו יתברך, ובן הרשע שהוציא עצמו מן הכלל ואינו מאמין בזה, ואינו רוצה לעשות חשבון הנפש

לנכבד זה צריך לישאר בפיו על כל השנה, שיזכור תמיד בכל עת ובכל זמן דאדם מועט לעולם, וצריך לשעבד בשעבוד גמור את לבו ומוחו וכל האיברים וגידים להשי"ת, ויקח מוסר השכל מן הבהמות לעבוד את ה' ברמ"ח איברים ושם"ה גידים.

*

ואפ"ל עוד ברמז הכתוב וגם מקנינו ילך עמנו וגו' כי ממנו נקח לעבוד את ה', על פי מה שהאריך כ"ק מרן דו"ז זללה"ה בדברי יואל (פ' תרומה עמוד רמח) שיש ליקח מוסר מהקרבת הקרבנות על פגם המחשבה, כי אמרו חז"ל (ירושלמי יומא פ"ח ה"ז) העולה מכפרת על הרהור הלב, ובברית שלום (פ' פינחס) כתב שלכן הקריבו שני תמידין בכל יום, שהיו עולה, שבאו לכפר על הרהורי עבירה. ורבינו יונה כתב (ברכות א: מדפי הרי"ף) הטעם שקרבן אשם תלוי הוצרך להיות יותר ביוקר מחטאת, כי ספק עבירה צריך יותר תשובה מעבירה ודאי, כי יותר מתחרט כשיודע שעשה משאינו יודע. וכעין זה כתבו המפרשים (הובא בענף יוסף בע"י יומא כט.) בביאור מאמרם הרהורי עבירה קשו מעבירה, כי כשעושה עבירה השביע יצרו ואכל ושבע ומה לו עוד לחטוא, והנה מהרה יתן לבו לשוב בתשובה, אבל על הרהור חושב שלא חטא בזה ואינו עושה תשובה, עכ"ד.

ובזה יתבאר הכתוב וגם מקנינו ילך עמנו, כי מהקרבת קרבן עולה שבא לכפר

על הרהור הלב, ממנו נקח לעבוד את ה', לדעת חומר פגם המחשבה, וצריכין לעבוד את ה' בדיבור במעשה ובמחשבה, וגם מחשבת איסור הוי איסור והוא עון גדול ר"ל.

*

עוד י"ל ברמז הכתוב וגם מקנינו ילך עמנו וגו' כי ממנו נקח לעבוד את ה', על פי מה שכתב בתפארת שלמה (פ' תרומה) שיש ללמוד כמה גדול כח הדיבור של בני ישראל, שאנו רואים בהמה שהיתה חולין אם מקריבה בעזרה היא נפסלת משום חולין שנשחטו בעזרה, ואחר שהוציא עליה הדבור לקדשה הוא להיפך אם שחטה בחוץ חייב כרת, וכן חפץ אחר הקדשו אם נהנה בו מעל, וכל זה הוא מחמת דיבורו, מכל שכן אם האדם משבח ומפאר ומהלל בדיבורו ליוצרו, עושה רושם וכחו גדול מאד לעשות נחת רוח להבורא ב"ה בדיבורו, עכדה"ק.

ומזה יש ללמוד כמה גדול כח הדיבור של בני ישראל, כמה חמור הענין בכל דיבור קל האסור שמוציא מפיו, ולעומת זה כמה גדול במעלה דיבורי תפלה ששופך שיח לפני הקב"ה, וכל הדיבורי קודש שמדבר בתורה ובתפלה חשוב מאד לפני הקב"ה, וראיה לזה הוא מהקרבת הקרבנות.

עומדים אנו בימי השובבי"ם המיוסדים לתשובה, וכתב בדברי יחזקאל (פ' שמות) ו'אלה שימות ב'ני ישראל'

שהתפלל דוד המלך, שיש בהם כח הקדושה וכחה גדול.

והשי"ת יעזור שנוכה בשבועות הללו להרבות בתפלה ותחנונים להקב"ה, לדעת כמה ספון בכל דיבור קל, אם הוא דיבור אסור הרי הוא עושה פגם גדול בנפש הישראלי, וזה לעומת זה בכל דיבור קל שהאדם מוציא לתורה ולתפלה כמה חשוב הוא לפני השי"ת, ולזה יש לנו להרבות בשבועות הללו בתיקוני תשובה להרבות בלימוד התורה ואמירת תהלים להרבות בתפלה ותחנונים לפני הקב"ה, ובכח התפלה ואמירת תהלים נזכה לכבס כתמי הנפש, והשי"ת יעזור שיהיה לנו הזכיה לומר דיבור אמיתי מלב נשבר להקב"ה, ותפלות בני ישראל יתקבלו ברחמים וברצון ויעלו בשמי מעל ויפעלו פעולה לטובה, והשי"ת יקבל תפלות בני ישראל ברחמים וברצון, כי אתה שומע תפלת כל פה, ויפעלו לטובה צרכי עמך ישראל המרובים ישועות ורפואות, בני ישראל זקוקים לישועות ובקשות, השי"ת ימלא כל משאלות לבבם לטובה, ונזכה להתרוממות קרן התורה וישראל בהתגלות כבוד שמים עלינו במהרה בימינו אמן.

ה'באים מצרימה, ראשי תיבות השבי"ם וסופי תיבות תהלי"ם, כי מסוגל לחטא הידוע ר"ל ובפרט בימי השובבי"ם לומר תהלים, עכ"ל. אמנם אם יעלה על לב האדם לחשוב לעצמו איזה שויות יש לו לאמירת תהלים שלי, יקה ראייה ממה שמקדישים בהמה עד כמה פועל הדיבור בשמים, ומזה יתחזק האדם לדעת עד כמה חשוב דיבורו אצל הקב"ה בשמים, עבודת התפלה הוא מן הדברים שעומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלין בהן (ברכות ו:), כי האדם חושב לעצמו שאינו מעשה רק דיבור בעלמא, אבל באמת כל איש ישראל יכול בדיבורו לפעול הרבה גדולות ונצורות.

וזה שאמר משה רבינו וגם מקנינו ילך עמנו, כדי להקדישם ולנדבם לצורך זבחים ועולות, ובדיבור קל יתקדש, ומזה אנו רואים כמה גדול כח הדיבור של בני ישראל העושה רושם בשמים, וממנו נקח לעבד"ד את ה', ליקח מוסר השכל על עבודה שבלב זו תפלה, ולדעת חשיבות כל דיבור קל שהאדם מוציא להשי"ת איזה כח הקדושה שיש בזה ועושה פעולה לטובה, ואיזה תיקון הנפש ותיקוני תשובה שיש בהם, ובפרט מזמורי תהלים שירות ותשבחות

נערך ע"י הוועד להוצאת ספרי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ותשוח"ח להם

קול רינה וישועה "ברך משה" דהסדרי סאטמאר

ע"ש כ"ק רבינו הקוה"ט מרן משה בן הגה"ק רבי חיים צבי זיעוועכי"א

קרית יואל - בני ברק

המטרה: להמציא הלוואות גדולות בתשלומים נוחים ביותר לאנ"ש שהגיע זמן כלולות בניהם בשעמו"מ

"ברכת מזל טוב"

הננו משגרים ברכת מז"ט חמה ולבבית לאנ"ש החשובים כל אחד בשמו יבורך

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

ברגשי גיל וחדוה ובהתרגשות עילאה משגרים אנו בזה ברכת מז"ט אל כבוד

מורינו הגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א

ולאביו כ"ק הגה"צ אב"ד דקהילתינו ב"פ שליט"א

לרגל שמחת אירוסיו בנו - נכדו הבה"ח יואל הי"ו

הרה"ח ר' ישראל ניילנדער שליט"א

ולחותנו הרה"ח ר' אשר לעמיל שווארץ שליט"א

לנישואי בנו - נכדו ביום שני באולמי תמיר ירושלים

הרה"ח ר' יעקב מיכאל היילברון שליט"א

ולאביו הרה"ח ר' חיים היילברון שליט"א

לנישואי בנו - נכדו ביום שלישי באולמי ארמונות חן קומת קרקע

הרה"ח ר' ישראל יצחק היימליך שליט"א

ולחותנו הרה"ח ר' ישראל יעקב שפילמאן שליט"א

להכנס בנו - נכדו ה' אברהם ני"ו לעול התורה והמעוות

הר"ר עמרם יעקב בינדער הי"ו

ולאביו הרה"ח ר' פנחס בינדער שליט"א

ולחותנו הרה"ח ר' אברהם קאליש שליט"א

להולדת בנו - נכדו השלום זכר בבית מדרשינו בשיכון

קול

"נפש חיה"

ע"ש הרבנית הצדיקת
מרת ח' מייזליש ע"ה
בת מרן רבינו משה ז"ע
נלב"ע ח' שבט תשנ"ג
☆☆☆

קול

"חסדי מנחם משה"

ע"ש
ר' מנחם משה גאנץ
ז"ל
ב"ר דוב ז"ל
נלב"ע י"ג מנחם אב תשנ"ב
☆☆☆

קול

"תהלה לדוד"

ע"ש ר' משה דוד
מעלער ז"ל
ב"ר יחזקאל משולם ז"ל
נלב"ע י"א תשרי תשמ"ח
☆☆☆

קול

"אב"ן ישראל"

ע"ש ר' אברהם נתן
בערנאט ז"ל
ב"ר ישראל ז"ל
נלב"ע מ"ו חשוון תשנ"ו
☆☆☆

קול

"ציון לנפש חיה"

ע"ש ר' בן ציון בנעט
ז"ל ב"ר ישראל צבי ז"ל
נלב"ע מ' שבט תשנ"ג
וונגותו מרת ח' ע"ה
ב"ר יהושע ז"ל
נלב"ע י"א סיון תשנ"ה
☆☆☆

קול

"חסדי בא"ר"

ע"ש ר' אלכסנדר
בנעט ז"ל ב"ר עזרא ז"ל
נלב"ע כ"ג ניסן תשנ"ו
וונג' מרת רייזל ע"ה
ב"ר אפרים ז"ל שטערן
נלב"ע ה' מנחם תשנ"א
☆☆☆

קול

"ממכון שבתו
השניח"

קול

"חסדי שלמה זלמן"

ע"ש ר' שלמה זלמן ז"ל
ב' מרדכי וירצבערנער ז"ל
נלב"ע ח' כסלו תשנ"ב
☆☆☆

קול

"חסדי ישראל יעקב"

ע"ש ר'
ישראל יעקב איינבערנער ז"ל
נלב"ע מ"ו אייר תשנ"ו
ואביו ר' נתן נטע ב"ר מנחם
מענדל ז"ל ב"ר סיון תשנ"ה
ואמו מרת דיה ע"ה
ב"ר יעקב ישראל הלוי ז"ל
נלב"ע כ"ט תמוז תשנ"ג
☆☆☆

קול

"חסדי שמואל וחנה"

ע"ש ר' שמואל זאב לעווי ז"ל
ב"ר יעקב דוב ז"ל
נלב"ע ג' תשרי תשנ"ח
וונג' מרת חנה ע"ה
ב"ר חיים משה ז"ל
נלב"ע י"ב חשוון תשנ"ו
☆☆☆

קול

"אנשי" ח'י"

ע"ש ר'
אביגדור פרידמאן ז"ל
ב"ר נחמ' ז"ל
נלב"ע ז' שבט תש"ג
וונג' מרת חנה לאה ע"ה
ב"ר יעקב פרענקל מבי"ח ז"ל
נלב"ע ב' אלול תשנ"ג
☆☆☆

קול

"צב"א מר"ם"

ע"ש ר'
צבי אלימלך געלבמאן ז"ל
ב"ר אברהם ז"ל
נלב"ע ד' אלול תשנ"ט
וונג' מרת בריינדל ע"ה
בת ר' מרדכי מנחם ז"ל
נלב"ע כ"ה תמוז תשנ"ט
☆☆☆

קול

"אפריון נמטי' לר' שמעון"

ע"ש ר' שמעון דאסקאל ז"ל
ב' שניאור זלמן ז"ל
נלב"ע ה' מנחם אב תשנ"ח
☆☆☆

קול

"זכרון חיים צבי"

ע"ש ר' חיים צבי שווארץ ז"ל
ב"ר חוקי איתמר טובי ז"ל
נלב"ע י"ג כסלו תשנ"ה